

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

10. april 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 112/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 112/02 Sag C-555/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — IOS Finance EFC SA mod Servicio Murciano de Salud (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2011/7/EU — handelstransaktioner mellem private virksomheder og offentlige myndigheder — national lovgivning, der betinger omgående betaling af en fordrings hovedstol af, at der gives afkald på morarenter og kompensation for inddrivelsesomkostninger) 2

2017/C 112/03 Sag C-577/14 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Brandconcern BV mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 2 — ordmærket LAMBRETTA — reel brug af varemærket — begæring om fortabelse — erklæring om delvis fortabelse — meddelelse nr. 2/12 fra EUIPO's præsident — tidsmæssig begrænsning af en dom afsagt af Domstolen) 3

2017/C 112/04	Udtalelse 3/15: Domstolens udtalelse (Store Afdeling) af 14. februar 2017 — Europa-Kommissionen (Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehandicappede — artikel 3 TEUF — Den Europæiske Unions eksterne enekompetence — artikel 207 TEUF — fælles handelspolitik — handelsmæssige aspekter af den intellektuelle ejendomsret — international aftale, der kan berøre de fælles EU-regler eller ændre deres rækkevidde — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 3, litra b), og artikel 5, stk. 4 — undtagelser og indskrænkninger til gavn for handicappede)	3
2017/C 112/05	Sag C-90/15 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Hansen & Rosenthal KG og H&R Wax Company Vertrieb GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for paraffinvoks og det tyske marked for råparaffin — fastsættelse af priser og opdeling af markeder — bevis for overtrædelsen — fuld prøvelsesret — urigtig gengivelse af beviserne — begrundelsespligt — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — beregning af bødens størrelse — legalitetsprincippet — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — proportionalitetsprincippet)	4
2017/C 112/06	Sag C-94/15 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Tudapetrol Mineralölzeugnisse Nils Hansen KG mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — det europæiske marked for paraffinvoks og det tyske marked for råparaffin — fastsættelse af priser og fordeling af markeder — begrundelsespligt — bevis for overtrædelse — urigtig gengivelse af beviserne)	4
2017/C 112/07	Sag C-95/15 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — H&R ChemPharm GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks og det tyske marked for råparaffin — prisfastsættelse og opdeling af markeder — begrundelsespligt — bevis for overtrædelsen — urigtig gengivelse af beviser — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 3 — beregning af bødens størrelse — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — proportionalitetsprincippet)	5
2017/C 112/08	Sag C-219/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2017 — Elisabeth Schmitt mod TÜV Rheinland LGA Products GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — industripolitik — direktiv 93/42/EØF — overensstemmelseskontrol af medicinsk udstyr — det af fabrikanten bemyndigede organ — dette organs forpligtelser — defekte brystimplantater — fremstillet af silikone — det bemyndigede organs ansvar)	5
2017/C 112/09	Sag C-317/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Høge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 64 TEUF — kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører levering af finansielle tjenesteydelser — finansielle aktiver, der besiddes på en schweizisk bankkonto — efteropkrævninger — frist for efteropkrævning — forlængelse af fristen for efteropkrævning i tilfælde af opsparede midler placeret uden for bopælsmedlemsstaten)	6
2017/C 112/10	Sag C-499/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. februar 2017 — W og V mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto apylinkės teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 8 til 15 — kompetence vedrørende underholdspligt — forordning (EF) nr. 4/2009 — artikel 3, litra d) — modsatrettede afgørelser afsagt af retsinstanser i forskellige medlemsstater — barnet har sit sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, hvor moderen er bosiddende — kompetencen for retterne i faderens medlemsstat til at ændre en afgørelse, der har fået retskraft, som de tidligere har truffet vedrørende barnet opholdssted, underholdspligten og de nærmere vilkår for samværsretten — foreligger ikke)	7

2017/C 112/11	Sag C-503/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Ramón Margarit Panicello mod Pilar Hernández Martínez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — justitssekretær — begrebet »national ret« — obligatorisk retsinstans — udøvelse af domstolsfunktioner — uafhængighed — Domstolens manglende kompetence)	8
2017/C 112/12	Sag C-507/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2017 — Agro Foreign Trade & Agency Ltd mod Petersime NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — samordning af medlemsstaternes lovgivning — belgisk gennemførelseslov — handelsagenturkontrakt — en i Belgien etableret agenturgiver og en i Tyrkiet etableret agent — belgisk lovvalgsklausul — lov, der ikke finder anvendelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — forenelighed)	8
2017/C 112/13	Sag C-592/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. februar 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod British Film Institute (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — sjettede direktiv 77/388/EØF — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n) — fritagelser til fordel for visse kulturelle tjenesteydelser — ingen direkte virkning — fastlæggelse af, hvilke kulturelle tjenesteydelser der kan fritages — medlemsstaternes skønsmæssige beføjelse)	9
2017/C 112/14	Sag C-641/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2016 — Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH mod Hettegger Hotel Edelweiss GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — direktiv 2006/115/EF — artikel 8, stk. 3 — radio- og fjernsynsselskabers eneret — kommunikation til offentligheden — steder, hvortil der er offentlig adgang mod betaling af entré — kommunikation af udsendelser via fjernsynsapparater, der er installeret på hotelværelser)	10
2017/C 112/15	Sag C-145/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. februar 2017 — Aramex Nederland BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — gyldighed — forordning (EU) nr. 301/2012 — pos. 8703 og 8711 — trehjulet køretøj benævnt »Spyder«)	10
2017/C 112/16	Sag C-578/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — C.K., H.F. og A.S. mod Republikken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænser, asyl og indvandring — Dublinsystemet — forordning (EU) nr. 604/2013 — artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — umenneskelig eller nedværdigende behandling — overførsel af en alvorligt syg asylansøger til den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af den pågældendes ansøgning — ingen væsentlige grunde til at tro, at der er påviste systemfejl i denne medlemsstat — forpligtelser, der er pålagt den overførende medlemsstat)	11
2017/C 112/17	Sag C-28/16: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. januar 2017 — Magyar Villamos Művek Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 9, 26, 167, 168 og 173 — fradrag for indgående afgift — afgiftspligtig person, der både udfører økonomiske og ikke-økonomiske aktiviteter — holdingselskab, der leverer gratis ydelser til sine datterselskaber)	12
2017/C 112/18	Sag C-280/16 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. januar 2017 — Amrita Soc. coop. arl m.fl. mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — sundhedsbeskyttelse af planter — direktiv 2000/29/EF — foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af skadegørere på planter eller planteprodukter — gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 — foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af Xylella fastidiosa (Wells et Raju) — annullationssøgsmaal — artikel 263, stk. 4, TEUF — regelfastsættende retsakt — gennemførelsesforanstaltninger — individuelt berørt person)	13

2017/C 112/19	Sag C-137/16 P: Appel iværksat den 7. marts 2016 af Juozas Edvardas Petraitis til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 18. december 2015 i sag T-460/15, Petraitis mod Kommissionen	13
2017/C 112/20	Sag C-501/16 P: Appel iværksat den 22. september 2016 af Monster Energy Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 14. juli 2016 i sag T-429/15 — Monster Energy mod EUIPO — MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ)	14
2017/C 112/21	Sag C-502/16 P: Appel iværksat den 22. september 2016 af Monster Energy Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 14. juli 2016 i sag T-567/15 — Monster Energy mod EUIPO — MAD CATZ INTERACTIVE (GENGIVELSE AF EN SORT FIRKANT MED FIRE HVIDE STRIBER)	14
2017/C 112/22	Sag C-625/16 P: Appel iværksat den 1. december 2016 af Anikó Pint til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. november 2016 i sag T-660/16, Anikó Pint mod Europa-Kommissionen	14
2017/C 112/23	Sag C-665/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sad Administracyjny (Polen) den 22. december 2016 — Ministre des finances mod Commune de Wrocław	15
2017/C 112/24	Sag C-1/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Torino (Italien) den 2. januar 2017 — Petronas Lubricants Italy SpA mod Livio Guida	15
2017/C 112/25	Sag C-3/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 3. januar 2017 — Sporting Odds Limited mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	16
2017/C 112/26	Sag C-11/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Tyskland) den 10. januar 2017 — Thomas Hübner mod LVM Lebensversicherungs AG	18
2017/C 112/27	Sag C-20/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 18. januar 2017 — Vincent Pierre Oberle	19
2017/C 112/28	Sag C-21/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Tjekkiet) den 18. januar 2017 — Catlin Europe SE mod O.K. Trans Praha spol s.r.o.	19
2017/C 112/29	Sag C-24/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 18. januar 2017 — Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst mod Republikken Østrig	20
2017/C 112/30	Sag C-31/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 23. januar 2017 — Sucrerie de Toury SA mod Ministre de l'économie et des finances	21
2017/C 112/31	Sag C-39/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 25. januar 2017 — Lubrizol France SAS mod Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures	22
2017/C 112/32	Sag C-40/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 26. januar 2017 — Fashion ID GmbH & Co.KG mod Verbraucherzentrale NRW eV	22
2017/C 112/33	Sag C-47/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nederlandene) den 1. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie . . .	23
2017/C 112/34	Sag C-48/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nederlandene) den 3. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie . . .	24

2017/C 112/35	Sag C-49/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 1. februar 2017, Koppers Denmark ApS mod Skatteministeriet	25
2017/C 112/36	Sag C-56/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 3. januar 2017 — Bahtiar Fathi mod Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	26
2017/C 112/37	Sag C-59/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. februar 2017 — SCI Château du Grand Bois mod Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	27
2017/C 112/38	Sag C-64/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 7. februar 2017 — Saey Home & Garden NV/SA mod Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA	28
2017/C 112/39	Sag C-67/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rayonen sad Varna (Bulgarien) den 7. februar 2017 — Todor Iliev mod Blagovesta Ilieva	30
2017/C 112/40	Sag C-88/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 17. februar 2017 — Zurich Insurance PLC og Metso Minerals Oy mod Abnormal Load Services (International) Limited	30
2017/C 112/41	Sag C-349/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2017 — Banco Popular Español SA mod Elena Lucaci og Christian Laurentiu Lucaci (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Castellón — Spanien)	31
2017/C 112/42	Sag C-381/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2017 — Javier Ángel Rodríguez Sánchez mod Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Zamora — Spanien)	31
2017/C 112/43	Sag C-34/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2017 — Manuel González Poyato og Ana Belén Tovar García mod Banco Popular Español SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia de Alicante — Spanien)	31
2017/C 112/44	Sag C-352/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. januar 2017 — Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor mod Joaquín Taberna Carvajal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Navarra — Spanien)	32

Retten

2017/C 112/45	Sag T-40/15: Rettens dom af 17. februar 2017 — ASPLA og Armando Álvarez mod Den Europæiske Union (Ansvar uden for kontraktforhold — præcisering af stævningen — forældelse — formaliteten — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig sagsbehandlingstid — materiel skade — renter af det ikke-betalte bødebeløb — omkostninger til bankgaranti — årsagsforbindelse)	33
2017/C 112/46	Sag T-369/15: Rettens dom af 17. februar 2017 — Hernández Zamora mod EUIPO — Rosen Tantau (Paloma) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Paloma — det ældre EU-figurmærke Paloma — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 207/2009)	34
2017/C 112/47	Sag T-441/15: Rettens dom af 17. februar 2017 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mod EMA (Voldgiftsbestemmelse — rammeaftale med flere kontrahenter i kaskade EMA/2012/10/ICT — levering af eksterne tjenesteydelser på området for softwareapplikationer — anmodning om levering af tjenesteydelser rettet til sagsøgerne — afvisning af de ansøgninger, som sagsøgerne havde fremsat — proportionalitet — delvis omkvalificering af søgsmålet — ansvar uden for kontraktforhold)	34

2017/C 112/48	Sag T-596/15: Rettens dom af 17. februar 2017 — Batmore Capital mod EUIPO — Unvers Poche (POCKETBOOK) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, der designerer Den Europæiske Union — figurmærket POCKETBOOK — de ældre nationale figurmærker POCKET — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	35
2017/C 112/49	Sag T-142/16: Rettens kendelse af 9. februar 2017 — Dröge m.fl. mod Kommissionen (Annullations-søgsmål — viljeserklæring og to afgørelser fra Kommissionen vedrørende vilkårene for aktindsigt i dokumenter vedrørende forhandlingerne om det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab mellem Den Europæiske Union og De Forenede Stater (TTIP) — ret for medarbejdere tilknyttet medlemmer af nationale parlamenter til aktindsigt i bestemte fortrolige TTIP-forhandlingsdokumenter — retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	36
2017/C 112/50	Sag T-153/16: Rettens kendelse af 10. februar 2017 — Acerga mod Rådet (Annullations-søgsmål — fiskeri — bevarelse af fiskeressourcerne — fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande — sammenslutning — ikke individuelt berørt — retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)	36
2017/C 112/51	Sag T-593/16: Rettens kendelse af 7. februar 2017 — Stips mod Kommissionen (Erstatnings-søgsmål — personalesag — midlertidigt ansatte — ingen ansøgning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1 — åbenbart afvisningsgrundlag)	37
2017/C 112/52	Sag T-598/16: Rettens kendelse af 13. februar 2016 — Pipiliagkas mod Kommissionen (Annullations-søgsmål — personalesag — tjenestemænd — placering — forflyttelse i tjenestens interesse — omplacering af sagsøgeren — opfyldelse af en dom — administrativ procedure — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning)	38
2017/C 112/53	Sag T-645/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. februar 2017 — Vorarlberger Landes- og Hypothekenbank mod Den Fælles Afviklingsinstans (Særlige rettergangsformer — Den Fælles Afviklingsinstans — Den Fælles Afviklingsfond — ex ante-bidrag — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	38
2017/C 112/54	Sag T-55/17: Sag anlagt den 30. januar 2017 — Healy mod Kommissionen	39
2017/C 112/55	Sag T-56/17: Sag anlagt den 27. januar 2017 — PO m. fl. mod EEAS	39
2017/C 112/56	Sag T-71/17: Sag anlagt den 26. januar 2017 — France.com mod EUIPO — France (FRANCE.com)	40
2017/C 112/57	Sag T-73/17: Sag anlagt den 3. februar 2017 — RS mod Kommissionen	41
2017/C 112/58	Sag T-79/17: Sag anlagt den 6. februar 2017 — Schoonjans mod Kommissionen	42
2017/C 112/59	Sag T-80/17: Sag anlagt den 6. februar 2017 — Steiniger mod EUIPO — ista Deutschland (IST)	43
2017/C 112/60	Sag T-89/17: Sag anlagt den 7. februar 2017 — Erwin Müller mod EUIPO — Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)	43
2017/C 112/61	Sag T-94/17: Sag anlagt den 13. februar 2017 — ACTC mod EUIPO — Taiga (tigha)	44
2017/C 112/62	Sag T-95/17: Sag anlagt den 13. februar 2017 — King.com mod EUIPO — TeamLava (skærmbilleder og ikoner)	45
2017/C 112/63	Sag T-96/17: Sag anlagt den 13. februar 2017 — King.com mod EUIPO — TeamLava (animerede ikoner)	45

2017/C 112/64	Sag T-97/17: Sag anlagt den 16. februar 2017 — Franmax mod EUIPO — R. Seelig & Hille (her- bea)	46
2017/C 112/65	Sag T-105/17: Sag anlagt den 17. februar 2017 — HSBC Holdings m.fl. mod Kommissionen	46
2017/C 112/66	Sag T-106/17: Sag anlagt den 17. februar 2017 — JPMorgan Chase m.fl. mod Kommissionen	47
2017/C 112/67	Sag T-125/17: Sag anlagt den 28. februar 2017 — BASF Grenzach mod ECHA	48
2017/C 112/68	Sag T-267/16: Rettens kendelse af 10. februar 2017 — Tarmac Trading mod Kommissionen	50
2017/C 112/69	Sag T-349/16: Rettens kendelse af 3. februar 2017 — Bank Saderat Iran mod Rådet	50
2017/C 112/70	Sag T-596/16: Rettens kendelse af 14. februar 2017 — HP mod Kommissionen og eu-LISA	50
2017/C 112/71	Sag T-635/16: Rettens kendelse af 9. februar 2017 — IPA mod Kommissionen	51
2017/C 112/72	Sag T-908/16: Rettens kendelse af 7. februar 2017 — Starbucks (HK) mod EUIPO — Now Wireless (nowwireless)	51

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 112/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 104 af 3.4.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 95 af 27.3.2017

EUT C 86 af 20.3.2017

EUT C 78 af 13.3.2017

EUT C 70 af 6.3.2017

EUT C 63 af 27.2.2017

EUT C 53 af 20.2.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — IOS Finance EFC SA mod Servicio Murciano de Salud (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia — Spanien)

(Sag C-555/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2011/7/EU — handelstransaktioner mellem private virksomheder og offentlige myndigheder — national lovgivning, der betinger omgående betaling af en fordrings hovedstol af, at der gives afkald på morarenter og kompensation for inddrivelsesomkostninger)

(2017/C 112/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IOS Finance EFC SA

Sagsøgt: Servicio Murciano de Salud

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, og navnlig dets artikel 7, stk. 2 og 3, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gør det muligt for kreditor at give afkald på at kræve morarenter og kompensation for inddrivelsesomkostninger til gengæld for en omgående betaling af hovedstolen i forfaldne fordringer på den betingelse, at dette afkald er afgivet frit, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.2.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Brandconcern BV mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-577/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 2 — ordmærket LAMBRETTA — reel brug af varemærket — begæring om fortabelse — erklæring om delvis fortabelse — meddelelse nr. 2/12 fra EUIPO's præsident — tidsmæssig begrænsning af en dom afsagt af Domstolen)

(2017/C 112/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Brandconcern BV (ved Rechtsanwältin A. von Mühlendahl og H. Hartwig samt avvocati G. Casucci, N. Ferretti og C. Galli)

De øvrige parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og Scooters India Ltd (ved solicitor C. Wolfe og barristers B. Brandreth og A. Edwards-Stuart)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Brandconcern BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Domstolens udtalelse (Store Afdeling) af 14. februar 2017 — Europa-Kommissionen

(Udtalelse 3/15) ⁽¹⁾

(Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehandicappede — artikel 3 TEUF — Den Europæiske Unions eksterne enekompetence — artikel 207 TEUF — fælles handelspolitik — handelsmæssige aspekter af den intellektuelle ejendomsret — international aftale, der kan berøre de fælles EU-regler eller ændre deres rækkevidde — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 3, litra b), og artikel 5, stk. 4 — undtagelser og indskrænkninger til gavn for handicappede)

(2017/C 112/04)

Processprog: alle officielle sprog

Part, som anmoder om udtalelsen

Europa-Kommissionen (ved B. Hartmann, F. Castillo de la Torre og J. Samnadda, som befuldmægtigede)

Konklusion

Indgåelse af Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehandicappede, henhører under Den Europæiske Unions enekompetence.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Hansen & Rosenthal KG og H&R Wax Company Vertrieb GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-90/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for paraffinvoks og det tyske marked for råparaffin — fastsættelse af priser og opdeling af markeder — bevis for overtrædelsen — fuld prøvelsesret — urigtig gengivelse af beviserne — begrundelsespligt — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — beregning af bødens størrelse — legalitetsprincippet — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — proportionalitetsprincippet)

(2017/C 112/05)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Hansen & Rosenthal KG og H&R Wax Company Vertrieb GmbH (ved Rechtsanwälte J. Schulte, M. Dallmann og K. Künstler)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer, C. Vollrath og L. Wildpanner, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt A. Böhlke)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hansen & Rosenthal KG og H&R Wax Company Vertrieb GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 4.5.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-94/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — det europæiske marked for paraffinvoks og det tyske marked for råparaffin — fastsættelse af priser og fordeling af markeder — begrundelsespligt — bevis for overtrædelse — urigtig gengivelse af beviserne)

(2017/C 112/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (ved Rechtsanwältinnen U. Itzen og J. Ziebarth)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer, C. Vollrath og L. Wildpanner, som befuldmægtigede, samt Rechtsanwalt A. Böhlke)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

2) Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — H&R ChemPharm GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-95/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — markedet for paraffinvoks og det tyske marked for råparaffin — prisfastsættelse og opdeling af markeder — begrundelsespligt — bevis for overtrædelsen — urigtig gengivelse af beviser — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 3 — beregning af bødens størrelse — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — proportionalitetsprincippet)

(2017/C 112/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: H&R ChemPharm GmbH (ved Rechtsanwalt M. Klusmann og Professor S. Thomas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer, C. Vollrath og L. Wildpanner, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt A. Böhlke)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) H&R ChemPharm GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2017 — Elisabeth Schmitt mod TÜV Rheinland LGA Products GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-219/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — industripolitik — direktiv 93/42/EØF — overensstemmelseskontrol af medicinsk udstyr — det af fabrikanten bemyndigede organ — dette organs forpligtelser — defekte brystimplantater — fremstillet af silikone — det bemyndigede organs ansvar)

(2017/C 112/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elisabeth Schmitt

Sagsøgt: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i bilag II til Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, sammenholdt med dette direktivs artikel 11, stk. 1 og 10, og artikel 16, stk. 6, skal fortolkes således, at det bemyndigede organ ikke har en generel pligt til at foretage uanmeldte inspektioner, kontrollere udstyret og/eller gennemse fabrikantens forretningsdokumenter. Imidlertid skal dette organ, over for indici, der tyder på, at medicinsk udstyr ikke er i overensstemmelse med de krav, der følger af direktiv 93/42, som ændret ved forordning nr. 1882/2003, træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at opfylde sine forpligtelser til henhold til dette direktivs artikel 16, stk. 6, og punkt 3.2, 3.3, 4.1-4.3 og 5.1 i bilag II til nævnte direktiv.
- 2) Direktiv 93/42, som ændret ved forordning nr. 1882/2003, skal fortolkes således, at det bemyndigede organs indtræden i proceduren for EF-overensstemmelseserklæring har til formål at beskytte de endelige adressater for medicinsk udstyr. Betingelserne for, at et bemyndiget organ kan ifalde ansvar over for de endelige adressater for medicinsk udstyr for culpøs forsømmelse af sine forpligtelser i henhold til dette direktiv i forbindelse med denne procedure, henhører under national ret med forbehold for ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-317/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 64 TEUF — kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører levering af finansielle tjenesteydelser — finansielle aktiver, der besiddes på en schweizisk bankkonto — efteropkrævninger — frist for efteropkrævning — forlængelse af fristen for efteropkrævning i tilfælde af opsparede midler placeret uden for bopælsmedlemsstaten)

(2017/C 112/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 64, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på en national lovgivning, der fastsætter en restriktion for de i bestemmelsen omhandlede kapitalbevægelser såsom den i hovedsagen omhandlede forlængede efteropkrævningsfrist, også selv om denne restriktion ligeledes finder anvendelse i situationer, som ikke vedrører direkte investeringer, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til markeder.

- 2) Den omstændighed, at en borger i en medlemsstat åbner en værdipapirkonto i en bank beliggende uden for Den Europæiske Union, ligesom det er tilfældet i hovedsagen, er omfattet af begrebet kapitalbevægelser, som vedrører levering af finansielle tjenesteydelser, i den forstand, hvori begrebet er anvendt i artikel 64, stk. 1, TEUF.
- 3) Den til medlemsstaterne ved artikel 64, stk. 1, TEUF indrømmede mulighed for at anvende restriktioner for kapitalbevægelser, som vedrører levering af finansielle tjenesteydelser, gælder ligeledes for de restriktioner, der ligesom den i hovedsagen omhandlede forlængede efteropkrævningsfrist hverken vedrører leverandøren af tjenesteydelser eller betingelserne og fremgangsmåden for leveringen af tjenesteydelserne.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. februar 2017 — W og V mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto apylinkės teismas — Litauen)

(Sag C-499/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 8 til 15 — kompetence vedrørende underholdspligt — forordning (EF) nr. 4/2009 — artikel 3, litra d) — modsatrettede afgørelser afsagt af retsinstanser i forskellige medlemsstater — barnet har sit sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, hvor moderen er bosiddende — kompetencen for retterne i faderens medlemsstat til at ændre en afgørelse, der har fået retskraft, som de tidligere har truffet vedrørende barnet opholdssted, underholdspligten og de nærmere vilkår for samværsretten — foreligger ikke)

(2017/C 112/10)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: W og V

Sagsøgt: X

Konklusion

Artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt skal fortolkes således, at i en sag som den i hovedsagen omhandlede har de retsinstanser i en medlemsstat, som har vedtaget en afgørelse, der har fået retskraft, vedrørende forældreansvar og underholdspligt til et mindreårigt barn, ikke længere kompetence til at træffe afgørelse vedrørende en begæring om at ændre de bestemmelser, der er fastsat i denne afgørelse, for så vidt som barnets sædvanlige opholdssted befinder sig på en anden medlemsstats område. Det er retterne i denne sidstnævnte medlemsstat, der har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende denne begæring.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Ramón Margarit Panicello mod Pilar Hernández Martínez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa — Spanien)

(Sag C-503/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — justitssekretær — begrebet »national ret« — obligatorisk retsinstans — udøvelse af domstolsfunktioner — uafhængighed — Domstolens manglende kompetence)

(2017/C 112/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ramón Margarit Panicello

Sagsøgt: Pilar Hernández Martínez

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål indgivet af Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien).

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2017 — Agro Foreign Trade & Agency Ltd mod Petersime NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgien)

(Sag C-507/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — samordning af medlemsstaternes lovgivning — belgisk gennemførelseslov — handelsagenturkontrakt — en i Belgien etableret agenturgiver og en i Tyrkiet etableret agent — belgisk lovvalgsklausul — lov, der ikke finder anvendelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — forenelighed)

(2017/C 112/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van Koophandel te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Sagsøgt: Petersime NV

Konklusion

Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter og aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der gennemfører dette direktiv i den omhandlede medlemsstats ret, og som fra sit anvendelsesområde udelukker en handelsagenturkontrakt, inden for rammerne af hvilken handelsagenten er etableret i Tyrkiet, hvor den pågældende udøver den virksomhed, der udspringer af denne kontrakt, og agenturgiveren er etableret i nævnte medlemsstat, således at handelsagenten under sådanne omstændigheder ikke kan påberåbe sig de rettigheder, som nævnte direktiv sikrer handelsagenter efter en sådan handelsagenturkontrakts ophør.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. februar 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod British Film Institute (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-592/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n) — fritagelser til fordel for visse kulturelle tjenesteydelser — ingen direkte virkning — fastlæggelse af, hvilke kulturelle tjenesteydelser der kan fritages — medlemsstaternes skønsmæssige beføjelse)

(2017/C 112/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: British Film Institute

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, der fastsætter fritagelsen af »visse kulturelle tjenesteydelser«, skal fortolkes således, at den ikke har direkte virkning, hvorfor denne bestemmelse i tilfælde af manglende gennemførelse ikke kan påberåbes direkte af et offentligt organ eller et andet kulturelt organ, som er anerkendt i den pågældende medlemsstat, og som leverer kulturelle tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2016 — Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH mod Hettegger Hotel Edelweiss GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-641/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — direktiv 2006/115/EF — artikel 8, stk. 3 — radio- og fjernsynsselskabers eneret — kommunikation til offentligheden — steder, hvortil der er offentlig adgang mod betaling af entré — kommunikation af udsendelser via fjernsynsapparater, der er installeret på hotelværelser)

(2017/C 112/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH

Sagsøgt: Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

Konklusion

Artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret skal fortolkes således, at kommunikation af fjernsyns- og radioudsendelser via fjernsynsapparater, der er installeret på hotelværelser, ikke udgør en kommunikation, der er foretaget på et sted, hvortil der er offentlig adgang mod betaling af entré.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. februar 2017 — Aramex Nederland BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-145/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — gyldighed — forordning (EU) nr. 301/2012 — pos. 8703 og 8711 — trehjulet køretøj benævnt »Spyder«)

(2017/C 112/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aramex Nederland BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012 af 9. oktober 2012, skal fortolkes således, at et trehjulet køretøj som det i hovedsagen omhandlede, der er udstyret med dæk, som er fremstillet til trehjulede motorcykler, men som ligner dem, der anvendes til motorkøretøjer, betjenes med et styr og er forsynet med et styretøj baseret på Ackermann-princippet, henhører under pos. 8703 i denne nomenklatur.

(¹) EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — C.K., H.F. og A.S. mod Republikken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-578/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænser, asyl og indvandring — Dublinsystemet — forordning (EU) nr. 604/2013 — artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — umenneskelig eller nedværdigende behandling — overførsel af en alvorligt syg asylansøger til den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af den pågældendes ansøgning — ingen væsentlige grunde til at tro, at der er påviste systemfejl i denne medlemsstat — forpligtelser, der er pålagt den overførende medlemsstat)

(2017/C 112/16)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: C.K., H.F. og A.S.

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at spørgsmålet om en medlemsstats anvendelse af den i denne bestemmelse fastsatte diskretionære klausul ikke kun henhører under national ret og ikke kun beror på den fortolkning heraf, som denne medlemsstats forfatningsdomstol anlægger, men udgør et spørgsmål om fortolkning af EU-retten som omhandlet i artikel 267 TEUF.
- 2) Artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således:

- Selv når der ikke foreligger væsentlige grunde til at tro, at der er systemfejl i den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, kan overførslen af en asylansøger inden for rammerne af forordning nr. 604/2013 kun foretages under omstændigheder, der udelukker, at denne overførsel indebærer en reel og påvist risiko for, at den pågældende bliver udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling i den nævnte artikels forstand.
- Under omstændigheder, hvor overførslen af en asylansøger, der har en særligt alvorlig psykisk eller fysisk lidelse, indebærer en reel og påvist risiko for en betydelig og uoprettelig forværring af den pågældendes sundhedstilstand, udgør denne overførsel en umenneskelig og nedværdigende behandling i artiklens forstand.

- Det påhviler den overførende medlemsstats myndigheder og i givet fald dens domstole at fjerne enhver alvorlig tvivl vedrørende overførelsens indvirkning på den pågældendes sundhedstilstand ved at træffe de forholdsregler, der er nødvendige for, at overførslen af den pågældende sker under forhold, som gør det muligt på egnet og tilstrækkelig vis at beskytte denne persons sundhedstilstand. For det tilfælde, at iværksættelsen af de nævnte forholdsregler, henset til den særlige alvor af den pågældende asylansøgers lidelse, ikke er tilstrækkelig til at sikre, at overførslen af denne ikke vil indebære nogen reel risiko for en betydelig og uoprettelig forværring af dennes sundhedstilstand, påhviler det den pågældende medlemsstats myndigheder at udsætte gennemførelsen af overførslen af denne person, og denne udsættelse skal vare, så længe personens tilstand ikke gør det muligt at blive overført.
- I givet fald kan den anmodende medlemsstat, såfremt den opdager, at den pågældende asylansøgers sundhedstilstand ikke vil forbedre sig på kort sigt, eller at en langvarig udsættelse af proceduren risikerer at forværre den pågældendes tilstand, vælge selv at behandle dennes ansøgning ved at anvende den diskretionære klausul, som er fastsat i artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 604/2013.

Artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan ikke fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede forpligter denne medlemsstat til at anvende den nævnte klausul.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. januar 2017 — Magyar Villamos Művek Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-28/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, 9, 26, 167, 168 og 173 — fradrag for indgående afgift — afgiftspligtig person, der både udfører økonomiske og ikke-økonomiske aktiviteter — holdingselskab, der leverer gratis ydelser til sine datterselskaber)

(2017/C 112/17)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Magyar Villamos Művek Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Konklusion

Artikel 2, 9, 26, 167, 168 og 173 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at et holdingselskab som det i hovedsagen omhandlede, der griber ind i administrationen af sine datterselskaber, ikke kan anses for at udøve en »økonomisk virksomhed« i direktivets forstand, når det hverken fakturerer disse selskaber for de ydelser, det har erhvervet i hele koncernens interesse eller i nogle af datterselskabernes interesse, eller momsens i denne henseende, og at et sådant holdingselskab ikke kan have ret til at fradrage den indgående moms, der er betalt for de erhvervede tjenesteydelser, for så vidt som disse tjenesteydelser vedrører transaktioner, der ikke er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. januar 2017 — Amrita Soc. coop. arl m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-280/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — sundhedsbeskyttelse af planter — direktiv 2000/29/EF — foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af skadegørere på planter eller planteprodukter — gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 — foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Wells et Raju) — annullationssøgsmål — artikel 263, stk. 4, TEUF — regelfastsættende retsakt — gennemførelsesforanstaltninger — individuelt berørt person)

(2017/C 112/18)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Amrita Soc. coop. arl, Cesi Marta, Comune Agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Rollo Olga, Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi, Marzo Luigi, Stasi Anna Maria, Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Castriota Maria Grazia, Azienda Agricola di Canioni Fiorella, Azienda Agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stefania Stamerra, Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Simone Cosimo Antonio og Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (ved advokater L. Paccione og V. Stamerra)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Moro og I. Galindo Martín, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Amrita Soc. coop. arl, Dei Agre di Cesi Marta, Comune agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Azienda agricola Rollo Olga, Azienda agricola Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa SNC, Azienda agricola di Marzo Luigi, Azienda agricola Stasi Anna Maria, Azienda agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Azienda agricola di Castriota Maria Grazia, Azienda agricola di Cagnoni Fiorella, Azienda agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stamerra Stefania, Azienda agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Azienda agricola di Simone Cosimo Antonio og Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Appel iværksat den 7. marts 2016 af Juozas Edvardas Petraitis til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 18. december 2015 i sag T-460/15, Petraitis mod Kommissionen

(Sag C-137/16 P)

(2017/C 112/19)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: Juozas Edvardas Petraitis, ved advokater T. Veščiūnas

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 24. november 2016 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at Juozas Edvardas Petraitis bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 22. september 2016 af Monster Energy Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 14. juli 2016 i sag T-429/15 — Monster Energy mod EUIPO — MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ)

(Sag C-501/16 P)

(2017/C 112/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Monster Energy Company (ved solicitor P. Brownlow)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Niende Afdeling) har ved kendelse af 16. februar 2017 afvist appellen.

Appel iværksat den 22. september 2016 af Monster Energy Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 14. juli 2016 i sag T-567/15 — Monster Energy mod EUIPO — MAD CATZ INTERACTIVE (GENGIVELSE AF EN SORT FIRKANT MED FIRE HVIDE STRIBER)

(Sag C-502/16 P)

(2017/C 112/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Monster Energy Company (ved solicitor P. Brownlow)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 16. februar 2017 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 1. december 2016 af Anikó Pint til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. november 2016 i sag T-660/16, Anikó Pint mod Europa-Kommissionen

(Sag C-625/16 P)

(2017/C 112/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Anikó Pint (ved Rechtsanwalt D. Lazar)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 2. marts 2017 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sad Administracyjny (Polen) den 22. december 2016 — Ministre des finances mod Commune de Wrocław

(Sag C-665/16)

(2017/C 112/23)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sad Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre des finances

Sagsøgt: Commune de Wrocław

Præjudicielle spørgsmål

- 1) »Udgør overdragelse ifølge loven af kommunale ejendomme til statskassen mod betaling af en erstatningsydelse i tilfælde, hvor det følger af en bestemmelse i national ret, at disse ejendomme fortsat administreres af borgmesteren, som er statskassens repræsentant og samtidig udførende organ, en afgiftspligtig transaktion som omhandlet i artikel 14, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?»
- 2) Har det betydning for besvarelsen af ovenstående spørgsmål, om betalingen af erstatningen til kommunen sker reelt eller kun udgør en intern ompostering inden for det kommunale budget?»

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1, med senere ændringer

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Torino (Italien) den 2. januar 2017 — Petronas Lubricants Italy SpA mod Livio Guida

(Sag C-1/17)

(2017/C 112/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte di Appello di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petronas Lubricants Italy SpA

Sagsøgt: Livio Guida

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en arbejdsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område, og som (i medfør af artikel 19 i forordning nr. 44/2001) er blevet sagsøgt af en tidligere ansat ved retterne i den medlemsstat, på hvis område arbejdsgiveren har bopæl, i overensstemmelse med forordningens artikel 20, stk. 2, fremsætte et modkrav mod arbejdstageren ved den ret, der behandler hovedkravet?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, har den ret, der behandler hovedkravet, da fortsat kompetence i henhold til artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 44/2001, selv om det af arbejdsgiveren fremsatte modkrav vedrører et tilgodehavende, som oprindeligt ikke tilhørte arbejdsgiveren, men en anden person (der på samme tid er arbejdsgiver for samme arbejdstager i en parallel ansættelsesaftale), og modkravet er baseret på en aftale om overdragelse af tilgodehavendet, der blev indgået mellem arbejdsgiveren og den oprindelige ejer af tilgodehavendet på et senere tidspunkt end arbejdstagerens fremsættelse af hovedkravet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 3. januar 2017 — Sporting Odds Limited mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi
Irányítása**

(Sag C-3/17)

(2017/C 112/25)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sporting Odds Limited

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«), forbuddet mod forskelsbehandling samt kravet om, at medlemsstaternes begrænsning af udbuddet af hasardspil sker på en sammenhængende og systematisk måde — en lovmæssig målsætning, som medlemsstaten i det væsentlige begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelse og bekæmpelsen af ludomani — fortolkes således, at medlemsstatens nationale monopol på området for sportsvæddemål og hestevæddemål på og uden for internettet er i strid med disse bestemmelser, såfremt det i medlemsstaten i øvrigt, efter den af medlemsstaten gennemførte omstrukturering af markedet, er muligt for private udbydere af tjenesteydelser i fysiske kasinoer under en koncessionsordning at afholde andre former for hasardspil (kasinospil, kortspil, spilleautomater, onlinekasinospil, onlinekortspil) på og uden for internettet, som indebærer en betydelig risiko for afhængighed?
- 2) Skal artikel 56 TEUF, forbuddet mod forskelsbehandling samt kravet om, at medlemsstaternes begrænsning af udbuddet af hasardspil sker på en sammenhængende og systematisk måde, fortolkes således, at bestemmelsen er blevet tilsidesat og kravet ikke er blevet overholdt, såfremt det fastslås, at omstruktureringen af markedet, som er begrundet i bekæmpelsen af ludomani og den lovmæssige målsætning om forbrugerbeskyttelse, konkret har til følge eller udmønter sig i, at der efter den af medlemsstaten gennemførte omstrukturering af markedet ses en kontinuerlig stigning i antallet af kasinoer, de årlige skatter og afgifter på kasinoernes hasardspil, den statslige budgettering af indtægter fra afgifter på kasinokoncessioner, antallet af spillemærker, der købes af spillerne, samt det pengebeløb, som er nødvendigt for at opnå ret til at spille på spilleautomater?
- 3) Skal artikel 56 TEUF, forbuddet mod forskelsbehandling samt kravet om, at medlemsstaternes begrænsning af udbuddet af hasardspil sker på en sammenhængende og systematisk måde, fortolkes således, at bestemmelsen er blevet tilsidesat og kravet ikke er blevet overholdt, såfremt det fastslås, at indførelsen af et nationalt statsmonopol og private tjenesteudbyderes autoriserede afholdelse af hasardspil, som i det væsentlige er begrundet i bekæmpelsen af ludomani og en lovmæssig målsætning om forbrugerbeskyttelse, endvidere forfølger en økonomisk-politisk målsætning om at opnå højere nettoindtægter fra spil samt en ekstraordinær høj grad af indkomstgenerering på markedet for spillekasinoer på den kortest mulige tid med henblik på finansiering af andre statslige budgetudgifter og offentlige tjenesteydelser?
- 4) Skal artikel 56 TEUF, forbuddet mod forskelsbehandling samt kravet om, at medlemsstaternes begrænsning af udbuddet af hasardspil sker på en sammenhængende og systematisk måde, fortolkes således, at bestemmelsen er blevet tilsidesat og kravet ikke er blevet overholdt, samt at der foreligger en urimelig differentiering mellem tjenesteudbyderne, såfremt det fastslås, at medlemsstaten under henvisning til samme hensyn til den offentlige orden forbeholder det nationale statsmonopol bestemte onlinespiljetjenester, mens den tillader adgang til andre spilletjenester ved at udstede flere og flere koncessioner?

- 5) Skal artikel 56 TEUF og forbuddet mod forskelsbehandling fortolkes således, at de er til hinder for, at det alene er de tjenesteudbydere, som råder over fysiske kasinoer (med koncession) på ungarsk område, der kan opnå licens til at udbyde onlinekasinospil, hvorved de tjenesteudbydere, som ikke råder over et fysisk kasino på ungarsk område (herunder de udbydere, som råder over et fysisk kasino i en anden medlemsstat), ikke har mulighed for at opnå licens til at udbyde onlinekasinospil?
- 6) Skal artikel 56 TEUF og forbuddet mod forskelsbehandling fortolkes således, at de er til hinder for, at medlemsstaten, ved en eventuel bekendtgørelse af et udbud om tildeling af koncessioner til fysiske kasinoer, og ved at give bevist pålidelige udbydere af hasardspil mulighed for at indgive tilbud [om aftaleindgåelse] med henblik på at opnå koncession til et fysisk kasino, sikrer en teoretisk mulighed for, at enhver leverandør af tjenesteydelser, der opfylder de lovmæssige krav — herunder udbydere fra andre medlemsstater — kan opnå en koncession til drift af et fysisk kasino og efter opnåelse heraf, kan opnå licens til at drive et onlinekasino, mens det i virkeligheden forholder sig således, at den pågældende medlemsstat ikke bekendtgør noget offentligt og gennemsigtigt udbud om tildeling af koncessioner, at tjenesteudbyderen i praksis heller ikke har mulighed for at indgive et tilbud [om aftaleindgåelse], og at medlemsstatens myndigheder ikke desto mindre fastslår, at tjenesteudbyderen har handlet retsstridigt, idet den pågældende har udbudt tjenester uden licens, og derfor pålægges en administrativ sanktion?
- 7) Skal artikel 56 TEUF, forbuddet mod forskelsbehandling samt kravet om, at godkendelsesproceduren skal være gennemsigtig, objektiv og offentlig, fortolkes således, at disse er til hinder for, at medlemsstaten indfører en ordning for tildeling af koncessioner for så vidt angår bestemte spilletjenester, samtidig med at det organ, der træffer afgørelse om koncessionerne, i stedet for at bekendtgøre et udbud med henblik på tildeling af koncessionerne, ligeledes kan indgå koncessionsaftaler med bestemte kvalificerede personer fra bevist pålidelige udbydere af hasardspil, i stedet for at give samtlige tjenesteudbydere mulighed for at deltage i udbuddet på samme vilkår ved bekendtgørelse af et enkelt udbud?
- 8) Såfremt spørgsmål 7 besvares benægtende, og det således er muligt at indføre flere forskellige procedurer i den pågældende medlemsstat med henblik på tildeling af en og samme koncession, skal medlemsstaten da i henhold til artikel 56 TEUF sikre ækvivalens mellem disse procedurer af hensyn til EU-retten effektive virkning på området for grundlæggende friheder, idet den skal tage hensyn til kravet om, at godkendelsesproceduren skal være gennemsigtig, objektiv og offentlig, samt kravet om ligebehandling?
- 9) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 6-8, at der hverken i det ene eller det andet tilfælde er sikret en mulighed for domstolsprøvelse eller andre effektive retsmidler til prøvelse af afgørelsen om tildeling af koncessionen?
- 10) Skal artikel 56 TEUF, loyalitetsprincippet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (herefter »TEU«) samt medlemsstaternes institutionelle og processuelle autonomi, sammenholdt med artikel 47 og 48 i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), samt retten til at råde over retsmidler med henblik på en effektiv domstolsbeskyttelse og retten til forsvar, som er forankret i disse bestemmelser, fortolkes således, at den nationale ret, der behandler sagen, i forbindelse med sin undersøgelse af de EU-retlige krav, der kan udledes af Domstolens praksis, og af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af den af den pågældende medlemsstat indførte restriktion, af egen drift kan foranstalte og gennemføre undersøgelsen og bevisoptagelsen, selv i det tilfælde, hvor medlemsstatens nationale proceslovgivning ikke foreskriver en sådan beføjelse?
- 11) Skal artikel 56 TEUF, sammenholdt med chartrets artikel 47 og 48 samt retten til at råde over retsmidler med henblik på en effektiv domstolsbeskyttelse og retten til forsvar, som er forankret i disse bestemmelser, fortolkes således, at den nationale ret, der behandler sagen, i forbindelse med sin undersøgelse af de EU-retlige krav, der kan udledes af Domstolens praksis, og af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af den af den pågældende medlemsstat indførte restriktion, ikke kan lægge bevisbyrden på de tjenesteudbydere, der berøres af restriktionen, men at det derimod påhviler medlemsstaten — konkret den statslige myndighed, der træffer den i tvisten anfægtede afgørelse — at begrunde og bevise overensstemmelsen med EU-retten samt nødvendigheden og forholdsmæssigheden af de nationale bestemmelser, idet en undladelse heraf i sig selv indebærer en krænkelse af EU-retten?

- 12) Skal artikel 56 TEUF, ligeledes i lyset af retten til en retfærdig sagsbehandling i henhold til chartrets artikel 41, stk. 1, retten til at blive hørt i henhold til artikel 41, stk. 2, litra a), og begrundelsespligten i artikel 41, stk. 2, litra c), samt loyalitetsprincippet i artikel 4, stk. 3, TEU og medlemsstaternes institutionelle og processuelle autonomi, fortolkes således, at disse krav ikke er opfyldt, hvis medlemsstatens kompetente myndighed hverken gør spiludbyderen bekendt med iværksættelsen af den administrative sanktionsprocedure i henhold til de nationale bestemmelser, eller efterfølgende under den administrative procedure hører vedkommende om foreneligheden af medlemsstatens lovgivning med EU-retten, og når den, uden i begrundelsen for sin afgørelse at give en detaljeret redegørelse for denne forenelighed og de beviser, som den støtter sig på, i en procedure i eneste instans pålægger en sanktion, som i henhold til national ret er kvalificeret som en administrativ sanktion?
- 13) Når der henses til bestemmelserne i artikel 56 TEUF, chartrets artikel 41, stk. 1, artikel 41, stk. 2, litra a) og c), og artikel 47 og 48 samt retten til at råde over retsmidler med henblik på en effektiv domstolsbeskyttelse og retten til forsvar, som er forankret i disse bestemmelser, er de krav, der er fastsat i disse bestemmelser, da opfyldt, hvis udbyderen af hasardspil for første gang, og alene for den nationale ret, kan anfægte den nationale lovgivnings forenelighed med EU-retten?
- 14) Kan artikel 56 TEUF samt medlemsstaternes pligt til at begrunde restriktionen af den fri udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at medlemsstaten ikke anses for at have opfyldt denne pligt, hvis den relevante konsekvensvurdering, hvorpå restriktionens målsætning med hensyn til den offentlige orden er baseret, ikke var tilgængelig på tidspunktet for indførelsen af denne restriktion eller på tidspunktet for undersøgelsen?
- 15) Henset til de rammer, der er fastsat i loven med hensyn til udmålingen af det administrative sanktionsbeløb, der kan pålægges, arten af den virksomhed, som sanktionen tilsigter at straffe, og navnlig omfanget af virksomhedens indvirkning på den offentlige orden og den offentlige sikkerhed, samt sanktionens repressive formål, kan den omhandlede administrative sanktion da i henhold til chartrets artikel 47 og 48 anses for at have »strafferetlig karakter«? Har denne omstændighed betydning for besvarelsen af spørgsmål 11-14?
- 16) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den ret, der behandler tvisten, hvis den som følge af de svar, der gives på de foregående spørgsmål, erklærer lovbestemmelserne og deres anvendelse ulovlige, ligeledes skal fastslå, at en sanktion, der er baseret på de nationale bestemmelser, der ikke er i overensstemmelse med artikel 56 TEUF, er i strid med EU-retten?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Tyskland)
den 10. januar 2017 — Thomas Hübner mod LVM Lebensversicherungs AG**

(Sag C-11/17)

(2017/C 112/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Hübner

Sagsøgt: LVM Lebensversicherungs AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bilag II, punkt A, til Rådets direktiv 92/96/EØF⁽¹⁾ af 10. november 1992 [sammenholdt med] artikel 15, stk. 1, tredje afsnit [i direktiv 90/619/EØF⁽²⁾] fortolkes således, at en forbruger i hele indbetalingsperioden for en livs- eller pensionsforsikringsaftale har ret til at opsige aftalen, når vedkommende — uden at have kendskab til opsigelsesretten på grund af fejlagtig rådgivning fra livs- eller pensionsforsikringselskabets side — i flere år har indbetalt forsikringsbidrag i medfør af aftalen?

- 2) Er en national lovgivning, som — med udgangspunkt i princippet om god tro — anser en forbrugers opsigelsesret for at være fortabt, fordi forsikringstageren, der ikke havde kendskab til opsigelsesretten i forhold til en aftale, løbende har indbetalt bidrag på grundlag af denne aftale indtil den pågældende fik kendskab til opsigelsesretten, forenelig med det ovenfor nævnte direktiv?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. 11.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT L 360, s. 1).
⁽²⁾ Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8.11.1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (EFT L 330, s. 50).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 18. januar 2017 — Vincent Pierre Oberle

(Sag C-20/17)

(2017/C 112/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger og kærende: Vincent Pierre Oberle

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis ⁽¹⁾ (herefter »arveretsforordningen«) fortolkes således, at den internationale enekompetence i de respektive medlemsstater til udstedelse af nationale arvebeviser, der ikke er blevet erstattet af det europæiske arvebevis (jf. arveretsforordningens artikel 62, stk. 3) ligeledes skal fastlægges i henhold hertil, således at afvigende bestemmelser, som den nationale lovgiver har fastsat for så vidt angår international kompetence til udstedelse af de nationale arvebeviser — som f.eks. i Tyskland § 105 i Familiengesetzbuch (familieretlig lovbog, herefter »FamFG«) — ikke kan finde anvendelse, idet de strider mod trindhøjere EU-ret?

⁽¹⁾ EUT L 201, s. 107.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Tjekkiet) den 18. januar 2017 — Catlin Europe SE mod O.K.. Trans Praha spol s.r.o.

(Sag C-21/17)

(2017/C 112/28)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Catlin Europe SE

Sagsøgt: O.K.. Trans Praha spol s.r.o.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 20, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006⁽¹⁾ af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure fortolkes således, at en manglende underretning af adressaten om muligheden for at nægte at modtage de dokumenter, der skal forkyndes, jf. artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007⁽²⁾ af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000⁽³⁾ (herefter »forkyndelsesforordningen«), kan begrunde en ret for sagsøgte (adressaten) til at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav i henhold til artikel 20, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (herefter »forordningen om det europæiske betalingspåkrav«)?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 399, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2007, L 324, s. 79.

⁽³⁾ EUT 2000, L 160, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 18. januar 2017 — Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst mod Republikken Østrig

(Sag C-24/17)

(2017/C 112/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

Sagsøgt: Republikken Østrig

Præjudicielle spørgsmål

1.1 Skal EU-retten, navnlig artikel 1, 2 og 6 i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorved en (med hensyn til medregning af tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år) aldersdiskriminerende lønordning erstattes med en ny lønordning, men overførslen af de allerede ansatte til den nye lønordning sker ved, at den nye lønordning sættes i kraft med tilbagevirkende kraft fra stamlovens ikrafttrædelse, men den første indplacering i den nye lønordning retter sig efter den faktisk udbetalte løn i henhold til den gamle lønordning for en bestemt overførselsmåned (februar 2015), således at den hidtidige aldersdiskriminerings økonomiske konsekvenser fortsat har effekt?

1.2. Såfremt spørgsmål 1.1 besvares bekræftende:

Skal EU-retten, navnlig artikel 17 i direktiv 2000/78/EF, fortolkes således, at allerede ansatte, som i den gamle lønordning blev diskrimineret med hensyn til medregningen af tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år, skal have en økonomisk kompensation, hvis denne aldersdiskriminerings økonomiske konsekvenser fortsætter også efter overførslen til den nye lønordning?

1.3. Såfremt spørgsmål 1.1 besvares benægtende:

Skal EU-retten, navnlig chartrets artikel 47, fortolkes således, at den heri forankrede grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse er til hinder for en national ordning, hvorefter den gamle diskriminerende lønordning ikke længere skal finde anvendelse i verserende og fremtidige sager, og overførslen af allerede ansattes løn til den nye lønordning alene retter sig efter den beregnede eller udbetalte løn for overførselsmåneden?

2. Skal EU-retten, navnlig artikel 45 TEUF, artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen og chartrets artikel 20 f., fortolkes således, at den er til hinder for en ordning, hvorefter tidligere tjenesteperioder for en kontraktansat

— i et ansættelsesforhold hos en regional eller kommunal enhed i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, Republikken Tyrkiet eller Det Schweiziske Forbund, hos en EU-enhed eller hos en mellemstatslig enhed, som Østrig er tilsluttet, og lignende kan medregnes fuldt ud,

— i et ansættelsesforhold hos en anden arbejdsgiver kun kan medregnes ved udøvelse af en relevant erhvervsaktivitet eller en relevant forvaltningspraktik med op til i alt højst ti år?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 23. januar 2017 —
Sucrerie de Toury SA mod Ministre de l'économie et des finances**

(Sag C-31/17)

(2017/C 112/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sucrerie de Toury SA

Sagsøgt: Ministre de l'économie et des finances

Præjudicielt spørgsmål

Er de energiprodukter, der anvendes til kraft-varme-produktion, udelukkende omfattet af den mulighed for fritagelse, der er indført med artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 ⁽¹⁾, eller er de for så vidt angår den del af disse produkter, hvis forbrug svarer til produktionen af elektricitet, ligeledes omfattet af anvendelsesområdet for den i dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra a), omhandlede forpligtelse til afgiftsfritagelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 25. januar 2017 —
Lubrizol France SAS mod Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations
extérieures**

(Sag C-39/17)

(2017/C 112/31)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lubrizol France SAS

Sagsøgt: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 28 og 30 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for, at værdien af varer, som overføres fra Frankrig til en anden EU-medlemsstat af en afgiftspligtig person, der skal betale contribution sociale de solidarité des sociétés og tillægsbidraget hertil, eller for hans regning, til brug for hans virksomhed, tages i betragtning, når den samlede omsætning, der udgør beregningsgrundlaget for disse bidrag, skal bestemmes?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den
26. januar 2017 — Fashion ID GmbH & Co.KG mod Verbraucherzentrale NRW eV**

(Sag C-40/17)

(2017/C 112/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fashion ID GmbH & Co.KG

Sagsøgt: Verbraucherzentrale NRW eV

De andre parter: Facebook Ireland Limited og Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Præjudicielle spørgsmål

1) Er ordningen i artikel 22, 23 og 24 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger til hinder for en national bestemmelse, som foruden databeskyttelsesmyndighedernes muligheder for at gribe ind og den berørtes retsmidler indrømmer forbrugerorganisationer beføjelse til at anlægge sag mod den krænkende?

Såfremt første spørgsmål besvares benægtende:

2) Er det i en sag som den foreliggende, hvor en person integrerer en programkode i sin internetside, som får brugerens browser til at rekvirere indhold fra en tredjemand og til dette formål videresende personoplysninger til denne tredjemand, den integrerende person, som er »den registeransvarlige« som omhandlet i artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, hvis han ikke selv kan påvirke denne databehandlingsproces?

- 3) Såfremt andet spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at den regulerer ansvar og kompetence endeligt i den forstand, at den er til hinder for et civilretligt krav mod en tredjemand, som ganske vist ikke er »den registeransvarlige«, men som etablerer årsagen til behandlingsprocessen uden at påvirke denne?
- 4) Hvis »legitime interesse« skal der tages udgangspunkt i i en konstruktion som den foreliggende i forbindelse med den afvejning, der skal foretages i henhold til artikel 7, litra f), i direktiv 95/46/EF? Er det interessen i at integrere eksternt indhold eller tredjemandens interesse?
- 5) Over for hvem skal det samtykke erklæres, som kræves i henhold til artikel 7, litra a), og artikel 2, litra h), i direktiv 95/96/EF, i en sammenhæng som den foreliggende?
- 6) Gælder oplysningspligten i artikel 10 i direktiv 95/46/EF i en situation som den foreliggende også operatøren af en hjemmeside, som har integreret en tredjemands indhold og dermed etablerer årsagen til tredjemandens behandling af personoplysninger?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nederlandene) den 1. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sag C-47/17)

(2017/C 112/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den anmodede medlemsstat henset til formålet med samt indholdet og omfanget af Dublin-forordningen ⁽¹⁾ og proceduredirektivet ⁽²⁾ reagere inden to uger efter modtagelse af anmodningen om fornyet behandling som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2? ⁽³⁾
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er det da den frist på højst en måned, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 343/2003 ⁽⁴⁾ (nu artikel 25, stk. 1, i Dublin-forordningen), der gælder, når henses til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, sidste punktum?
- 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares benægtende, har den anmodede medlemsstat da på grundlag af ordet »bestræber« i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, en rimelig frist til at reagere på anmodningen om fornyet behandling?
- 4) Såfremt der faktisk er tale om en rimelig frist, inden for hvilken den anmodede medlemsstat i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, skal reagere på anmodningen om fornyet behandling, er der da stadig tale om en rimelig frist, når der som i den foreliggende sag er forløbet lidt over seks måneder? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvad forstås der da ved en rimelig frist?
- 5) Hvilke konsekvenser har det, såfremt den anmodede medlemsstat ikke inden for to uger, en måned eller en rimelig frist reagerer på anmodningen om fornyet behandling? Er den anmodende medlemsstat da ansvarlig for den materielle behandling af udlændingens asylansøgning, eller er det den anmodede medlemsstat, som er ansvarlig?

- 6) Såfremt der må gås ud fra, at den anmodede medlemsstat bliver ansvarlig for den materielle behandling af asylansøgningen, fordi den ikke har reageret rettidigt på anmodningen om fornyet behandling som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, inden for hvilken frist skal den anmodende medlemsstat, i dette tilfælde sagsøgte, gøre udlændingen bekendt hermed?

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT 2003, L 222, s. 3).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT 2003, L 50, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nederlandene) den 3. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sag C-48/17)

(2017/C 112/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den anmodede medlemsstat henses til formålet med samt indholdet og omfanget af Dublin-forordningen⁽¹⁾ og proceduredirektivet⁽²⁾ reagere inden to uger efter modtagelse af anmodningen om fornyet behandling som omhandlet i gennemførelsesforordningens⁽³⁾ artikel 5, stk. 2?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er det da den frist på højst en måned, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 343/2003⁽⁴⁾ (nu artikel 25, stk. 1, i Dublin-forordningen), der gælder, når henses til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, sidste punktum?
- 3) Såfremt første og det andet spørgsmål besvares benægtende, har den anmodede medlemsstat da på grundlag af ordet »bestræber« i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, en rimelig frist til at reagere på anmodningen om fornyet behandling?
- 4) Såfremt der faktisk er tale om en rimelig frist, inden for hvilken den anmodede medlemsstat i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, skal reagere på anmodningen om fornyet behandling, er der da stadig tale om en rimelig frist, når der som i den foreliggende sag er forløbet lidt over seks måneder? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvad forstås der da ved en rimelig frist?
- 5) Hvilke konsekvenser har det, såfremt den anmodede medlemsstat ikke inden for to uger, en måned eller en rimelig frist reagerer på anmodningen om fornyet behandling? Er den anmodende medlemsstat da ansvarlig for den materielle behandling af udlændingens asylansøgning eller er det den anmodede medlemsstat, som er ansvarlig?

- 6) Såfremt der må gås ud fra, at den anmodede medlemsstat bliver ansvarlig for den materielle behandling af asylansøgningen, fordi den ikke har reageret rettidigt på anmodningen om fornyet behandling som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, inden for hvilken frist skal den anmodende medlemsstat, i dette tilfælde sagsøgte, gøre udlændingen bekendt hermed?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2.9.2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 222, s. 3).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 1. februar 2017,
Koppers Denmark ApS mod Skatteministeriet**

(Sag C-49/17)

(2017/C 112/35)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: Koppers Denmark ApS

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96/EF⁽¹⁾ om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet fortolkes således, at forbrug af egenproducerede energiprodukter til fremstilling af andre energiprodukter er afgiftsfritaget i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor de fremstillede energiprodukter ikke anvendes til motorbrændstof eller brændsel til opvarmning?
- 2) Skal artikel 21, stk. 3 i direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet fortolkes således, at medlemsstaterne kan begrænse fritagelsens anvendelsesområde til alene at omfatte forbrug af et energiprodukt, der medgår til produktionen af et tilsvarende energiprodukt (dvs. et energiprodukt, der som det forbrugte energiprodukt også er afgiftspligtigt)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EØS-relevant tekst)
EUT 2003 L 283, s. 51

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 3. januar 2017 — Bahtiar Fathi mod Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Sag C-56/17)

(2017/C 112/36)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bahtiar Fathi

Sagsøgt: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af en fortolkning af artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾, sammenholdt med 12. betragtning til og artikel 17 i forordningen, at en medlemsstat kan vedtage en afgørelse, som udgør en behandling af en til den indgivet ansøgning om international beskyttelse som omhandlet i forordningens artikel 2, litra d), uden at der udtrykkeligt er truffet afgørelse om denne medlemsstats ansvar i henhold til forordningens kriterier, når der i den konkrete sag ikke er holdepunkter for en afvigelse i henhold til forordningens artikel 17?
- 2) Følger det af en fortolkning af artikel 3, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med 54. betragtning til direktiv 2013/32/EU⁽²⁾, at der under de i hovedsagen foreliggende faktiske omstændigheder, hvis der ikke sker en afvigelse som omhandlet i forordningens artikel 17, stk. 1, skal træffes en afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse i henhold til forordningens artikel 2, litra b), hvorved medlemsstaten forpligter sig til at behandle ansøgningen efter forordningens kriterier, og som støttes på, at forordningens bestemmelser gælder for ansøgeren?
- 3) Skal artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU fortolkes således, at retten i en klageprocedure til prøvelse af en afgørelse om afslag på international beskyttelse i henhold til 51. betragtning til direktivet skal bedømme, om bestemmelserne i forordning (EU) nr. 604/2013 finder anvendelse på ansøgeren, når medlemsstaten ikke udtrykkeligt har truffet afgørelse om sit ansvar for at behandle ansøgningen om international beskyttelse efter forordningens kriterier? Skal det på grund af 54. betragtning til direktiv 2013/32 lægges til grund, at — når der ikke er holdepunkter for at anvende artikel 17 i forordning nr. 604/2013, og ansøgningen om international beskyttelse på grundlag af direktiv 2011/95⁽³⁾ er blevet behandlet af den medlemsstat, hvor den er indgivet — den pågældendes retsstilling også er omfattet af forordningens anvendelsesområde i tilfælde, hvor medlemsstaten ikke udtrykkeligt har truffet afgørelse om sit ansvar i henhold til forordningens kriterier?
- 4) Følger det af artikel 10, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/95/EU, at forfølgelsesgrunden »religion« foreligger under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder, når ansøgeren ikke har afgivet erklæringer og fremlagt dokumenter vedrørende alle religionsbegrebets komponenter som omhandlet i denne bestemmelse, som er af grundlæggende betydning for den pågældendes tilhørsforhold til en bestemt religion?
- 5) Følger det af artikel 10, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU, at der foreligger forfølgelsesgrunde baseret på religion som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), når ansøgeren under omstændighederne i hovedsagen gør gældende, at han er blevet forfulgt på grund af sit religiøse tilhørsforhold, men han ikke har afgivet erklæringer eller fremlagt beviser vedrørende omstændigheder, som er karakteristiske for en persons tilhørsforhold til en bestemt religion, og som for forfølgeren ville være en grund til at antage, at den pågældende tilhører denne religion — herunder omstændigheder, som har forbindelse til foretagelsen eller undladelsen af religiøse handlinger eller til religiøse udtalelser — eller vedrørende adfærdsformer for enkeltpersoner eller samfund, som er baseret på en religiøs overbevisning eller er foreskrevet i henhold til denne?

- 6) Følger det af en fortolkning af artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/95/EU, sammenholdt med artikel 18 og 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og religionsbegrebet som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder, at:
- a) begrebet »religion« som omhandlet i EU-retten ikke omfatter handlinger, som efter medlemsstaternes nationale ret anses for kriminelle? Kan sådanne handlinger, som i ansøgerens oprindelsesstat anses for kriminelle, udgøre forfølgeshandlinger?
 - b) Skal begrænsninger, som er indført for at beskytte andres rettigheder og friheder og den offentlige orden i ansøgerens oprindelsesland i forbindelse med forbuddet mod proselytisme og forbuddet mod handlinger, som er i strid med den religion, som love og regler i dette land er baseret på, anses for lovlige? Udgør de nævnte forbud som sådan forfølgeshandlinger som omhandlet i de nævnte bestemmelser i direktivet, når overtrædelsen af disse kan sanktioneres med dødsstraf, selv om lovene ikke udtrykkeligt er rettet mod en bestemt religion?
- 7) Følger det af en fortolkning af artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU, sammenholdt med bestemmelsens stk. 5, litra b), artikel 10 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU, at vurderingen af kendsgerningerne og omstændighederne under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder kan ske kun på grundlag af de af ansøgeren afgivne erklæringer og fremlagte dokumenter, men det dog er tilladt at forlange dokumentation for de manglende komponenter, som er omfattet af religionsbegrebet som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), når:
- ansøgningen om international beskyttelse uden disse oplysninger måtte anses for grundløs i henhold til artikel 32, sammenholdt med artikel 31, stk. 8, litra e), i direktiv 2013/32/EU, og
 - den kompetente myndighed ifølge national ret skal fastslå alle relevante omstændigheder for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, og retten i tilfælde af anfægtelse af afslaget skal henvise til, at den pågældende ikke har tilbudt og fremlagt beviser?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 3. februar 2017 — SCI
Château du Grand Bois mod Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
(FranceAgriMer)**

(Sag C-59/17)

(2017/C 112/37)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SCI Château du Grand Bois

Sagsøgt: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Bemyndiger bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 ⁽¹⁾ de medarbejdere, der gennemfører en kontrol på stedet, til at trænge ind på en landbrugsbedrifts arealer uden at have opnået landbrugerens samtykke?
- 2) I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, skal der da sondres mellem, om de pågældende arealer er indhegnede eller ej?
- 3) I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, er bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 da forenelige med princippet om boligens ukrænkelighed, som sikret ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 555/2008 af 27.6.2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår støtteprogrammer, samhandel med tredjelande, produktionskapacitet og kontrol i vinsektoren (EUT L 170, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den
7. februar 2017 — Saey Home & Garden NV/SA mod Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais
SA**

(Sag C-64/17)

(2017/C 112/38)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Saey Home & Garden NV/SA [sagsøgt i første instans]

Sagsøgt: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA [sagsøger i første instans]

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal stævningen indgives til de belgiske domstole i overensstemmelse med hovedreglen i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 ⁽¹⁾, eftersom Belgien er det land, hvor sagsøgeren har sit hjemsted og faktisk er bosat?
- 2) Skal stævningen indgives til de portugisiske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 1), litra a) og c), i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en kontrakt om enekoncession, og Portugal er det land, hvor de gensidige forpligtelser i henhold til kontrakten skulle have været opfyldt?
- 3) Skal stævningen indgives til de spanske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 1), litra a) og c), i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en kontrakt om enekoncession, og fordi Spanien er det land, hvor de gensidige forpligtelser i henhold til kontrakten skulle have været opfyldt?
- 4) Skal stævningen indgives til de portugisiske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 1), litra a) og litra b), første led, i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en rammeaftale om enekoncession, som i forholdet mellem sagsøgeren og den sagsøgte er opdelt i flere forskellige købekontrakter, og samtlige solgte varer skulle leveres i Portugal, hvor de faktisk blev leveret den 21. januar 2014?
- 5) Skal stævningen indgives til de belgiske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 1), litra a) og litra b), første led, i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en rammeaftale om enekoncession, som i forholdet mellem sagsøgeren og den sagsøgte er opdelt i flere forskellige købekontrakter, og samtlige solgte varer er blevet leveret af [den sagsøgte til sagsøgeren] i Belgien?

- 6) Skal stævningen indgives til de spanske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 1), litra a) og litra b), første led, i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en rammeaftale om enekoncession, som i forholdet mellem sagsøgeren og den sagsøgte er opdelt i flere forskellige købekontrakter, og samtlige solgte varer skulle leveres i Spanien i forbindelse med forretninger udført i dette land?
- 7) Skal stævningen indgives til de portugisiske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 1), litra a) og litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en rammeaftale om enekoncession, som i forholdet mellem sagsøgeren og den sagsøgte udmønter sig i, at sagsøgeren har leveret tjenesteydelser til fordel for [den sagsøgte], idet sagsøgeren har udøvet salgsfremmende forretninger, som indirekte er i den sagsøgtes interesse?
- 8) Skal stævningen indgives til de spanske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 1), litra a) og litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en rammeaftale om enekoncession, som i forholdet mellem sagsøgeren og den sagsøgte udmønter sig i, at sagsøgeren har leveret tjenesteydelser til fordel for [den sagsøgte], idet sagsøgeren gennem udøvelsen af sin virksomhed i Spanien har udført salgsfremmende forretninger, som indirekte er i den sagsøgtes interesse?
- 9) Skal stævningen indgives til de portugisiske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en kontrakt om enekoncession, og tvisten mellem sagsøgeren og den sagsøgte kan sidestilles med en tvist mellem en principal (læs: »koncessionsgiver») og en agent med hjemsted i Portugal?
- 10) Skal stævningen indgives til de spanske domstole i overensstemmelse med artikel 7, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), eftersom den vedrører en kontrakt om enekoncession, og tvisten mellem sagsøgeren og den sagsøgte kan sidestilles med en tvist mellem en principal (læs: »koncessionsgiver») og en agent, som antages at have hjemsted i Spanien, da det er i dette land, at han skal opfylde sine kontraktmæssige forpligtelser?
- 11) Skal stævningen indgives til de belgiske domstole i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1), nærmere bestemt ved en domstol i Kortrijk, da begge parter i punkt 20 i de generelle vilkår, der var gældende for samtlige salg foretaget af den sagsøgte til sagsøgeren, havde indgået en skriftlig aftale om værneting, som var fuldt ud gyldig i belgisk ret, hvorefter »domstolene i Kortrijk har enekompetence til at afgøre enhver tvist af en hvilken som helst art« (»any dispute of any nature whatsoever shall be the exclusive jurisdiction of the courts of Kortrijk«)?
- 12) Skal stævningen i henhold til bestemmelserne i afdeling 2-7 i kapitel II i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1) indgives til de portugisiske domstole, eftersom de væsentligste tilknytningselementer i kontraktforholdet mellem sagsøgeren og den sagsøgte vedrører Portugals geografiske område og retsorden?
- 13) Skal stævningen i henhold til bestemmelserne i afdeling 2-7 i kapitel II i forordning nr. 1215/2012 (jf. samme forordnings artikel 5, stk. 1) indgives til de spanske domstole, eftersom de væsentligste tilknytningselementer i kontraktforholdet mellem sagsøgeren og den sagsøgte vedrører Spaniens geografiske område og retsorden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rayonen sad Varna (Bulgarien) den 7. februar 2017 — Todor Iliev mod Blagovesta Ilieva

(Sag C-67/17)

(2017/C 112/39)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Rayonen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Todor Iliev

Sagsøgt: Blagovesta Ilieva

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en retstvist mellem tidligere ægtefæller vedrørende deling af løsøre erhvervet under ægteskabet som ægtefællernes fælleseje en retstvist vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 44/2001 ⁽¹⁾?
- 2) Er en tvist vedrørende deling af løsøre, som er erhvervet under ægteskabet, men som er registreret alene i den ene ægtefælles navn ved den kompetente nationale myndighed, udelukket fra anvendelsesområdet for forordning nr. 44/2001 i henhold til forordningens artikel 1, stk. 2, litra a)?
- 3) Hvilken ret har kompetence til at træffe afgørelse i en tvist mellem tidligere ægtefæller om ejerskab til løsøre erhvervet under deres borgerlige ægteskab, når ægtefællerne er statsborgere i en EU-medlemsstat, men det under sagens behandling er blevet fastslået, at ægtefællerne på det tidspunkt, hvor ægteskabet blev indgået, løsøret blev erhvervet, ægteskabet ophørte og der blev anlagt sag vedrørende boets deling efter ægteskabets ophør, havde bopæl i en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 17. februar 2017 — Zurich Insurance PLC og Metso Minerals Oy mod Abnormal Load Services (International) Limited

(Sag C-88/17)

(2017/C 112/40)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Zurich Insurance PLC og Metso Minerals Oy

Sagsøgt: Abnormal Load Services (International) Limited

Præjudicielt spørgsmål

Hvorledes fastlægges stedet eller stederne for levering af en tjenesteydelse i henhold til artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 44/2001⁽¹⁾, når det drejer sig om en aftale, der vedrører godstransport mellem medlemsstater, og transporten består af flere dele, hvor der anvendes forskellige transportmidler?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2017 — Banco Popular Español SA mod Elena Lucaciu og Christian Laurentiu Lucaciu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Castellón — Spanien)

(Sag C-349/15)⁽¹⁾

(2017/C 112/41)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 4.9.2015.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2017 — Javier Ángel Rodríguez Sánchez mod Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Zamora — Spanien)

(Sag C-381/15)⁽¹⁾

(2017/C 112/42)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2017 — Manuel González Poyato og Ana Belén Tovar García mod Banco Popular Español SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia de Alicante — Spanien)

(Sag C-34/16)⁽¹⁾

(2017/C 112/43)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. januar 2017 — Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor mod Joaquín Taberna Carvajal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Navarra — Spanien)

(Sag C-352/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/44)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

RET TEN

Rettens dom af 17. februar 2017 — ASPLA og Armando Álvarez mod Den Europæiske Union

(Sag T-40/15) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — præcisering af stævningen — forældelse — formaliteten — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — rimelig sagsbehandlingstid — materiel skade — renter af det ikke-betalte bødeløb — omkostninger til bankgaranti — årsagsforbindelse)

(2017/C 112/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Plásticos Españoles, SA (ASPLA) (Torrelavega, Spanien) og Armando Álvarez, SA (Madrid, Spanien) (først ved advokaterne M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt og S. Moya Izquierdo, derefter ved advokaterne M. Troncoso Ferrer og S. Moya Izquierdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol (først ved A. Placco, derefter ved J. Inghelram, Á. Almendros Manzano og P. Giusta, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved P. van Nuffel, F. Castilla Contreras og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 268 TEUF med henblik på at opnå erstatning for den skade, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af varigheden af proceduren for Retten i forbindelse med de sager, der gav anledning til dom af 16. november 2011, ASPLA mod Kommissionen (T-76/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:672), og af 16. november 2011, Álvarez mod Kommissionen (T-78/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:673).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol, betaler en erstatning på 44 951,24 EUR til Plásticos Españoles, SA (ASPLA) og en erstatning på 111 042,48 EUR til Armando Álvarez, SA for den materielle skade, som disse selskaber har lidt på grund af overskridelsen af den rimelige sagsbehandlingstid i de sager, der gav anledning til dom af 16. november 2011, ASPLA mod Kommissionen (T-76/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:672), og af 16. november 2011, Álvarez mod Kommissionen (T-78/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:673). Hver af disse erstatninger forhøjes med udligningsrenter, der beregnes fra den 27. januar 2015 og indtil afsigelsen af denne dom, med den af Eurostat (Den Europæiske Unions Statistiske Kontor) konstaterede årlige inflationsrate for den pågældende periode i den medlemsstat, hvor disse selskaber er hjemmehørende.
- 2) Hver af de i punkt 1) ovenfor nævnte erstatninger forhøjes med morarenter fra afsigelsen af nærværende dom, og indtil det fulde erstatningsbeløb er blevet betalt på grundlag af den sats, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank (ECB) for dennes vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint.
- 3) I øvrigt frifindes Unionen.
- 4) ASPLA og Armando Álvarez på den ene side og Unionen, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol, på den anden side, bærer deres egne omkostninger.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Retten dom af 17. februar 2017 — Hernández Zamora mod EUIPO — Rosen Tantau (Paloma)(Sag T-369/15) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Paloma — det ældre EU-figurmærke Paloma — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 207/2009)**

(2017/C 112/46)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Hernández Zamora, SA (Murcia, Spanien) (ved advokaterne J.L. Rivas Zurdo og I. Munilla Muñoz)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* Rosen Tantau KG (Uetersen, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. april 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1697/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Hernández Zamora og Rosen Tantau.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hernández Zamora, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.**Retten dom af 17. februar 2017 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mod EMA**(Sag T-441/15) ⁽¹⁾**(Voldgiftsbestemmelse — rammeaftale med flere kontrahenter i kaskade EMA/2012/10/ICT — levering af eksterne tjenesteydelser på området for softwareapplikationer — anmodning om levering af tjenesteydelser rettet til sagsøgerne — afvisning af de ansøgninger, som sagsøgerne havde fremsat — proportionalitet — delvis omkvalificering af søgsmålet — ansvar uden for kontraktforhold)**

(2017/C 112/47)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøgere:* European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne I. Ampazis og M. Sfyri, derefter ved advokaterne M. Sfyri, D. Papadopoulou og C.-N. Dede)*Sagsøgt:* Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, G. Gavriilidou og P. Eyckmans, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af EMA's afgørelse af 4. juni 2015, meddelt pr. e-mail af direktøren for it-ressourcer, hvorved to af de ansøgninger, som sagsøgerne havde fremsat til anmodningen om tjenesteydelser nr. SC001, som led i rammeaftalen EMA/2012/10/TIC, blev afvist, dels en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgerne angiveligt havde lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) *Det Europæiske Lægemiddelagentur frifindes.*
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE og European Dynamics Belgium SA betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettens dom af 17. februar 2017 — Batmore Capital mod EUIPO — Univers Poche (POCKETBOOK)

(Sag T-596/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, der designerer Den Europæiske Union — figurmærket POCKETBOOK — de ældre nationale figurmærker POCKET — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 112/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Batmore Capital Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer) (ved advokat D. Masson)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Univers Poche (Paris, Frankrig) (ved advokat F. Dumont)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. juli 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1952/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Univers Poche og Batmore Capital.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*
- 2) *Batmore Capital Ltd tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, som Univers Poche har afholdt i forbindelse med sagen for EUIPO's appelkammer.*

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Rettenns kendelse af 9. februar 2017 — Dröge m.fl. mod Kommissionen(Sag T-142/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — viljeserklæring og to afgørelser fra Kommissionen vedrørende vilkårene for aktindsigt i dokumenter vedrørende forhandlingerne om det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab mellem Den Europæiske Union og De Forenede Stater (TTIP) — ret for medarbejdere tilknyttet medlemmer af nationale parlamenter til aktindsigt i bestemte fortrolige TTIP-forhandlingsdokumenter — retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2017/C 112/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Katharina Dröge (Berlin, Tyskland), Britta Haßelmann (Berlin) og Anton Hofreiter (Berlin) (ved professor W. Cremer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, R. Vidal Puig og B. Hartmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om for det første annullation af Kommissionens viljeserklæring med henblik på indgåelsen af en for de kontraherende parter, Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater, bindende traktat for så vidt angår vilkårene for aktindsigt i forhandlingsdokumenterne vedrørende et transatlantisk handels- og investeringspartnerskab (TTIP) og subsidiært, at det fastslås, at den er i strid med EU-retten, for det andet annullation af Kommissionens forudgående afgørelse med henblik på afgivelsen af førnævnte viljeserklæring om godkendelse af aftalen og for det tredje annullation af Kommissionens mundtlige afgørelse i forbindelse med indgåelsen af en traktat eller en ikke-bindende politisk aftale med Amerikas Forenede Stater for så vidt angår »TTIP-aktindsigtsordningen«, der definerer denne ordning som EU-retligt bindende, for så vidt som det er strengt forbudt for medlemmer af medlemsstaternes nationale parlamenter at være ledsaget af medarbejdere, der har undergået sikkerhedskontrol, herunder medarbejdere fra deres politiske gruppe, i forbindelse med adgangen til dokumenter vedrørende TTIP i de dertil indrettede læserum.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Katharina Dröge, Britta Haßelmann og Anton Hofreiter betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 13.6.2016.

Rettenns kendelse af 10. februar 2017 — Acerga mod Rådet(Sag T-153/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — fiskeri — bevarelse af fiskeressourcerne — fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande — sammenslutning — ikke individuelt berørt — retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)

(2017/C 112/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) (Sada, Spanien) (ved advokat B. Huarte Melgar)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EU) nr. 2016/72 af 22. januar 2016 om fastsættelse for 2016 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om ændring af forordning (EU) 2015/104 (EUT 2016, L 22, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens anmodning om intervention.
- 3) Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Rettens kendelse af 7. februar 2017 — Stips mod Kommissionen

(Sag T-593/16) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmaal — personalesag — midlertidigt ansatte — ingen ansøgning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1 — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 112/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Adolf Stips (Besozzo, Italien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand baseret på artikel 268 TEUF om at opnå erstatning for det økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af forsinkelsen i forbindelse med tilrettelæggelsen af omklassificeringen 2013.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Adolf Stips betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnr. F-23/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettenns kendelse af 13. februar 2016 — Pipiliagkas mod Kommissionen(Sag T-598/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — personalesag — tjenestemænd — placering — forflyttelse i tjenestens interesse — omplacering af sagsøgeren — opfyldelse af en dom — administrativ procedure — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning)

(2017/C 112/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nikolaos Pipiliagkas (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis Kayser og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 266 TEUF og artikel 270 TEUF om annullation dels af Kommissionens afgørelse om ikke at fastsætte foranstaltninger til opfyldelse af dom af 15. april 2015, Pipiliagkas mod Kommissionen (F-96/13, EU:F:2015:29), dels af Kommissionens afgørelse af 22. december 2015 om at omplacere sagsøgeren fra Den Europæiske Unions delegation for Vestbredden og Gazastriben (Østjerusalem) til GD »Mobilitet og Transport«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Nikolaos Pipiliagkas betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016 (sagen oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-28/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. februar 2017 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank mod Den Fælles Afviklingsinstans

(Sag T-645/16 R)

(Særlige rettergangsformer — Den Fælles Afviklingsinstans — Den Fælles Afviklingsfond — ex ante-bidrag — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 112/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Østrig) (ved advokat G. Eisenberger)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) (ved advokaterne B. Meyring og S. Schelo)

Sagens genstand

Anmodning på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om anvendelse af foreløbige retsmidler med henblik på dels udsættelse af gennemførelse af afgørelse truffet under eksekutivmøde i Den Fælles Afviklingsinstans (SRB/ES/SRF/2016/06) den 15. april 2016 om ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016, dels pålæg om, at Den Fælles Afviklingsinstans tilbagebetaler de ex ante-bidrag, som sagsøgeren har betalt.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 30. januar 2017 — Healy mod Kommissionen**(Sag T-55/17)**

(2017/C 112/54)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* John Morrison Healy (Celbridge, Irland) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelsen af 11. april 2016, hvorved udvælgelseskomitéen afslog at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøve COM/02/AST/16 (AST2), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 27, stk. 1.

Sagsøgeren er nemlig af den opfattelse, at den omtvistede adgangsbetingelse, dvs. adgangsbetingelsen om 42 måneders anciennitet i Kommissionens tjeneste, ikke er berettiget henset til de ledige stillingers krav.

Desuden er artikel 82, stk. 7, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte uforenelige med vedtægtens artikel 27, for så vidt som den i alle tilfælde udelukker adgang til interne udvælgelsesprøver for kontraktansatte, som har mindre end 36 måneders anciennitet i tjenesten. I det foreliggende tilfælde har Kommissionen fundet, at disse 36 måneder var et minimum, der tjente som grundlag og som gjorde ansættelsesmyndighedens bedømmelse af den anfægtede adgangsbetingelse ugyldig.

Sag anlagt den 27. januar 2017 — PO m. fl. mod EEAS**(Sag T-56/17)**

(2017/C 112/55)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* PO, PP og PQ (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)*Sagsøgt:* Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen trykt den 15. april 2016 om ændring af rettighederne og pligterne for tjenestemænd, midlertidigt ansatte og kontraktansatte vedrørende uddannelsestillæg, dvs.: »Rights and obligations of officials, temporary and contract agents: Education Allowances«, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført syv anbringender.

1. Første anbringende er, at afgørelsen truffet af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) af 15. april 2016 (herefter »den anfægtede afgørelse«) er ulovlig, for så vidt som sidstnævnte blev truffet i strid med artikel 1 i bilag X til tjenestemandsvedtægten og med nævnte vedtægts artikel 110, i mangel af gennemførelsesbestemmelser for EEAS.

Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at afslaget på deres klage over den anfægtede afgørelse ikke var begrundet.

2. Andet anbringende er, at der ikke blev indledt en social dialog inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse i strid med artikel 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af de velerhvervede rettigheder for tjenestemænd og øvrige ansatte, som har været ansat i flere år og hvis børn ligeledes har været skolesøgende i flere år. Denne tilsidesættelse følger af den anfægtede afgørelse, for så vidt som den ændrer den tidligere fastsatte ordning, hvorefter størstedelen af de tjenestemænd og øvrige ansatte, der ansøgte om en supplerende godtgørelse, opnåede en fuldstændig godtgørelse af de udgifter, der oversteg det vedtægtsbestemte loft.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om, at der skal udvises forudseenhed, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet og tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, som følger af den anfægtede afgørelse bl.a. for så vidt som den kun fastsætter en midlertidig foranstaltning i et år og for så vidt som de således vedtagne nye nærmere regler for godtgørelse blev pålagt tjenestemænd og øvrige ansatte, som gjorde tjeneste på tidspunktet for deres vedtagelse.
5. Femte anbringende er, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en manglende interesseafvejning og en manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet, idet denne som eneste mål forfølger en reduktion af den økonomiske indvirkning af en supplerende godtgørelse af skoleudgifterne, mens EEAS burde have prioriteret andre foranstaltninger med henblik på at nå et sådant mål, uden at tilsidesætte de ansattes rettigheder.
6. Sjette anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som den anfægtede afgørelse indfører en forskelsbehandling ved at fastsætte et princip om godtgørelser foretaget på et grundlag, der er identisk for tjenestemænd og øvrige ansatte ved forskellige delegationer, og følgelig en identisk behandling af forskellige situationer.
7. Syvende anbringende er, at EEAS har tilsidesat retten til familie og retten til uddannelse, eftersom vedtagelsen af den anfægtede afgørelse bevirker, at sagsøgerne tvinges til at vælge mellem deres arbejdsliv og de nævnte grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 26. januar 2017 — France.com mod EUIPO — France (FRANCE.com)

(Sag T-71/17)

(2017/C 112/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: France.com, Inc. (Coral gables, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat A. Bertrand)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Den Franske Republik

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: France.com, Inc.

Det omtvistede varemærke: Et EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »FRANCE.com« — registreringsansøgning nr. 13 158 597

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2452/2015-1)

Påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Domstolen forelægges følgende præjudicielle spørgsmål: (i) Har ansøgeren i en indsigelsessag i lyset af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 2, og artikel 41, stk. 1, og EU-varemærkegennemførelsesforordningens regel 15, stk. 2, litra b), og regel 17, som sagsøgt i indsigelsessagen ret til at påberåbe sig ældre rettigheder, som kunne udgøre ældre rettigheder forhold til det ældre varemærke, der bruges som en ældre rettighed i indsigelsen? (ii) Har den franske stat nogen form for ældre intellektuel ejendomsretsrettighed over ordet »France«, som ikke er den franske stats officielle navn, og som blot er en geografisk enhed? (iii) Såfremt svaret på spørgsmål (ii) er »Nej«, skal navnet »France« da anses for at være et ord, som er i offentligt eje, og som ingen kan kræve nogen intellektuel ejendomsrettighed over? (iv) Såfremt svaret på spørgsmål (ii) er »Ja«, skal det forhold, at den franske stat fra dags dato aldrig før har gjort krav på nogen rettigheder over ordet »France«, bortset fra over for France.com., anses for at være en forskelsbehandling af ansøgeren?
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den indsigelse, som den franske stat har rejst over for registreringen af det delvist figurative EU-varemærke »France.com«, som France.com Inc. har ansøgt om registrering af, forkastes.
- I øvrigt frifindes Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).
- EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er opstået for France.com Inc. i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- EUIPO og den franske stat tilpligtes hver at betale halvdelen af de omkostninger, der nødvendigvis er opstået for France.com Inc med henblik på sagen for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, artikel 8, stk. 2, og artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af regel 15, stk. 2, litra b), og regel 17 i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 3. februar 2017 — RS mod Kommissionen

(Sag T-73/17)

(2017/C 112/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RS (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen af 11. april 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgning til den interne udvælgelsesprøve KOM/02/AST/16 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at udbetale sagsøgeren et beløb på 5 000 EUR for det af ham lidte ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 27, stk. 1, i tjenestemandsvedtægten.

Sagsøgeren har således rejst en ulovlighedsindsigelse rettet mod den anfægtede meddelelse om intern udvælgelsesprøve, for så vidt som denne fastsætter en adgangsbetingelse, der bevirker, at midlertidigt ansatte, som ikke har været i den administrative stilling aktiv tjeneste, haft orlov til aftjening af værnepligt, haft forældre- eller familieorlov eller gjort midlertidig tjeneste i en anden stilling i løbet af de 12 måneder, der går forud for fristen for indgivelse af ansøgninger, ikke har adgang til udvælgelsesprøven.

Sag anlagt den 6. februar 2017 — Schoonjans mod Kommissionen**(Sag T-79/17)**

(2017/C 112/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alain Schoonjans (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen af 11. april 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgning til den interne udvælgelsesprøve KOM/02/AST/16 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 5 000 EUR for det af ham lidte ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren rejst en ulovlighedsindsigelse mod meddelelsen om udvælgelsesprøven, som er baseret på to anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 82, stk. 7, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, for så vidt som Kommissionen begrænsede adgangen til den interne udvælgelsesprøve afholdt for lønklasse AST2 til kontraktansatte indplaceret i ansættelsesgruppe III.
 2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 27, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, for så vidt som denne adgangsbetingelse under alle omstændigheder ikke er begrundet ved tjenestens interesse eller karakteren af de ledige stillinger.
-

Sag anlagt den 6. februar 2017 — Steiniger mod EUIPO — ista Deutschland (IST)**(Sag T-80/17)**

(2017/C 112/59)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Ingo Steiniger (Nümbrecht, Tyskland) (ved Rechtsanwältin K. Schulze Horn)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* ista Deutschland GmbH (Essen, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Ingo Steiniger*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »IST« — registreringsansøgning nr. 10 673 812*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2242/2015-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse og afgørelsen truffet den 24. september 2015 af indsigelsesafdelingen ved EUIPO annulleres.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at indsigelsen forkastes i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8 i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af regel 20, stk. 6, i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 7. februar 2017 — Erwin Müller mod EUIPO — Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)**(Sag T-89/17)**

(2017/C 112/60)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Erwin Müller GmbH (Lingen, Tyskland) (ved advokat N. Grüger)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Finland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger:* Novus Tablet Technology Finland Oy*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »NOVUS« — ansøgning nr. 13 206 611

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. november 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2413/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse og afgørelsen truffet den 2. oktober 2015 af indsigelsesafdelingen ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, indsigelsesnr. B 2 456 336, ophæves delvist, nemlig for så vidt angår varerne i klasse 9 — »Transporttasker til bærbare computere; Holdere til mobiltelefoner; Perifere enheder tilpasset til brug med computere«.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. februar 2017 — ACTC mod EUIPO — Taiga (tigha)

(Sag T-94/17)

(2017/C 112/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: ACTC GmbH (Erkrath, Tyskland) (ved advokaterne V. Hoene, D. Eickemeier og S. Gantenbrink)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Taiga AB (Varberg, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: ACTC GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »tigha« — registreringsansøgning nr. 11 459 617

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. december 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 693/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. februar 2017 — King.com mod EUIPO — TeamLava (skærbilleder og ikoner)**(Sag T-95/17)**

(2017/C 112/62)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (ved solicitor M. Hawkins og advokat T. Dolde)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: TeamLava LLC (Redwood Suite, Californien, Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: TeamLava LLC

Det omtvistede design: EF-design nr. 2216416-0054

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1947/2015-3)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og den anden part, såfremt denne intervenerer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 5, 6 og 7, i forordning nr. 6/2002

Sag anlagt den 13. februar 2017 — King.com mod EUIPO — TeamLava (animerede ikoner)**(Sag T-96/17)**

(2017/C 112/63)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (ved solicitor M. Hawkins og advokat T. Dolde)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: TeamLava LLC (Redwood Suite, Californien, Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: King.com Ltd

Det omtvistede design: EF-design nr. 2216416-0049

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1948/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part, såfremt denne intervenerer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 5, 6 og 7, i forordning nr. 6/2002

Sag anlagt den 16. februar 2017 — Franmax mod EUIPO — R. Seelig & Hille (her- bea)**(Sag T-97/17)**

(2017/C 112/64)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Franmax UAB (Vilnius, Litauen) (ved advokat E. Saukalas)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* R. Seelig & Hille OHG (Düsseldorf, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger:* Franmax UAB*Det omtvistede varemærke:* Et EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »her- bea« — registreringsansøgning nr. 12 689 964*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. december 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 371/2016-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. februar 2017 — HSBC Holdings m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-105/17)**

(2017/C 112/65)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøgere:* HSBC Holdings plc (London, Det Forenede Kongerige), HSBC Bank plc (London) og HSBC France (Paris, Frankrig) (ved K. Bacon, QC, barrister D. Bailey, solicitor M. Simpson, og advokaterne Y. Anselin og C. Angeli)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 7. december 2016, meddelt den 9. december 2016, i sag AT.39914 — Euro Interest Rate Derivatives — C(2016) 8530 final (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1, litra b).
- Mere subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1, litra b), delvist, for så vidt som den fastslår, at sagsøgerne har deltaget i en samlet og vedvarende overtrædelse.
- Den anfægtede afgørelses artikel 2, litra b), annulleres.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgerne i henhold til den anfægtede afgørelses artikel 2, litra b), er blevet pålagt, væsentligt, til et beløb, som Retten måtte finde passende.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, eller subsidiært en rimelig del af sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte med urette har konkluderet, at sagsøgerne har udvist en adfærd, der har til formål at begrænse og/eller fordreje konkurrencen som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har begået en retlig og faktisk fejl og/eller ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for at antage, at den adfærd, som er genstand for den anfægtede afgørelse, fulgte et enkelt økonomisk mål om at fordreje konkurrencen. Følgelig er sagsøgtes antagelse om en samlet og vedvarende overtrædelse grundlæggende fejlagtig.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgtes antagelse om, at sagsøgerne forsætligt har medvirket til en samlet og vedvarende overtrædelse, således som beskrevet i den anfægtede afgørelse, er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn og/eller manglende begrundelse.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgtes antagelse om, at sagsøgerne havde eller burde have haft kendskab til den adfærd, som de påståede deltagere i den samlede og vedvarende overtrædelse har udvist, er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn og/eller manglende begrundelse.
5. Femte anbringende om, sagsøgte har tilsidesat væsentlige formforskrifter under den proces, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. Nærmere bestemt har sagsøgte tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar, princippet om uskyldsformodning og princippet om god forvaltningsskik ved at vedtage en forskudt administrativ procedure.
6. Sjette og subsidiære anbringende om, at sagsøgte har beregnet den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt, forkert, og at bøden derfor er uberettiget og uforholdsmæssig.

Sag anlagt den 17. februar 2017 — JPMorgan Chase m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-106/17)

(2017/C 112/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, De Forenede Stater), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, De Forenede Stater) og J.P. Morgan Services LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved D. Rose, QC, barristers J. Boyd, M. Lester, D. Piccinin og D. Heaton, og solicitors B. Tormey, N. French, N. Frey og D. Das)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 8530 final i sag AT.39914 — Euro Interest Rate Derivatives — (herefter »afgørelsen«) af 7. december 2016, annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært lempes den sanktion, som sagsøgerne er blevet pålagt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke har godtgjort, at den af sagsøgerne udviste adfærd forfulgte et formål om at manipulere EURIBOR løbetider eller EONIA (referencerentesatser). Der er dokumentation for, at sagsøgerne ikke forfulgte konkurrencebegrænsende formål som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (herefter »artikel 101«).
2. Andet anbringende om, at Kommissionen endvidere eller subsidiært har begået en retlig fejl ved at fastslå, at formålet med den påståede manipulation af EURIBOR løbetider eller EONIA er at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen som omhandlet i artikel 101.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse ikke fastslår et andet konkurrencebegrænsende formål end manipulation af EURIBOR løbetider eller EONIA, og at Kommissionen ikke nu over for sagsøgerne kan påstå eller godtgøre et sådant.
4. Fjerde og subsidiære anbringende om, at Kommissionen ikke har godtgjort, at sagsøgerne har deltaget i en samlet og vedvarende overtrædelse. Den adfærd, som Kommissionen anser for en overtrædelse af artikel 101, forfulgte ikke et enkelt mål. Subsidiært havde sagsøgerne ikke kendskab til de andre parter ulovlige adfærd og kunne ikke med rimelighed have forudset den, og subsidiært havde sagsøgerne ikke ved deres adfærd til hensigt at bidrage til en fælles plan med et konkurrencebegrænsende formål.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har handlet i strid med grundlæggende EU-retlige principper, god forvaltningsskik, uskyldsformodningen og sagsøgernes ret til forsvar ved på forhånd at have afgjort sagen mod sagsøgerne, idet den anvendte den »hybride« forligsprocedure, og ved at kommissær Almunia har givet udtryk herfor.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen endvidere eller subsidiært på flere måder har begået en fejl ved beregningen af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt, og at Retten bør nedsætte den. Kommissionen (a) burde have anvendt tilpasninger for formildende omstændigheder af et større omfang, den lavere grovhed og indtrædelsesafgift for at afspejle sagsøgernes perifere og forskellige rolle, således som fastslået af Kommissionen, (b) har undladt at anvende samme metode for hver af parterne ved beregningen af værdien af afsætningen med den konsekvens, at sagsøgerne uden saglig begrundelse er blevet behandlet ringere, (c) burde have givet en større rabat med hensyn til sagsøgernes kontantindbetalingstal for at afspejle deres relative økonomiske styrke, og (d) burde ikke have inkluderet EONIA afsætning i dens beregning af værdien af afsætningen.

Sag anlagt den 28. februar 2017 — BASF Grenzach mod ECHA

(Sag T-125/17)

(2017/C 112/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Tyskland) (ved advokaterne K. Nordlander og M. Abenhaim)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

- Annullationsøgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Afgørelse truffet den 19. december 2016 af Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) Klageudvalg vedrørende vurdering af stoffet triclosan i henhold til artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (sag nr. A-018-2014) (»triclosan-afgørelsen«) annulleres, for så vidt som Klageudvalget meddelte afslag på sagsøgerens administrative klage og bekræftede rotteforsøget, fiskeforsøget og persistensvurderingen, som ECHA tidligere havde anmodet om, og besluttede, at yderligere oplysninger skal fremlægges inden den 28. december 2018.
- ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter

- Sagsøgeren gør gældende, at Klageudvalget tilsidesatte en væsentlig formforskrift, idet det alene foretog en begrænset legalitetsprøvelse i stedet for en fuldstændig administrativ prøvelse af triclosan-afgørelsen. Ifølge sagsøgeren tilsidesatte Klageudvalget ligeledes to væsentlige formforskrifter, da det uden at vurdere rigtigheden deraf forkastede flere afgørende argumenter og videnskabelige beviser, som sagsøgeren havde fremført. Herved undlod Klageudvalget ifølge sagsøgeren at udøve sin ret til at foretage en administrativ prøvelse, og det tilsidesatte ligeledes sagsøgerens ret til forsvar.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, sammenholdt med artikel 13 TEUF, REACH-forordningens artikel 25, stk. 1, og artikel 47 samt Rettens faste praksis vedrørende domstolsprøvelse af bevisbyrde

- Hvad angår rotteforsøget har sagsøgeren anført, at såvel ECHA som Klageudvalget anerkendte, at rotter og mennesker har forskellige skjoldbruskkirtelsystemer, men at klageudvalget alene henholdt sig til data fra rotteundersøgelser af påståede mulige virkninger på den menneskelige skjoldbruskkirtel (mens foreliggende undersøgelser af mennesker fastslår, at der ikke er sådanne virkninger). Sagsøgeren gør gældende, at triclosan-afgørelsen hermed (i) undlod at tage hensyn til alle disponible data, (ii) er selvmodsigende (iii) henholder sig til uoverensstemmende beviser, og at den af disse grunde er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår nødvendigheden af rotteforsøg, for så vidt som den vedrører en påstået udviklingsmæssig neurotoksicitet hos mennesker. Hvad angår effektparametrene for reproduktionstoksicitet i rotteundersøgelsen undlod ECHA og Klageudvalget ifølge sagsøgeren også at tage hensyn til alle disponible data og henholdt sig til usammenhængende oplysninger. Ifølge sagsøgeren har ECHA og Klageudvalget følgelig foretaget et åbenbart urigtigt skøn af nødvendigheden af at foretage rotteforsøg i forbindelse med ethvert effektparameter for reproduktionstoksicitet. Ifølge sagsøgeren er rotteforsøg endvidere åbenbart uhensigtsmæssige, eftersom forsøgsresultaterne på ingen måde kan hjælpe ECHA med at kaste lys over de påståede hormonforstyrrelser hos mennesker. Endelig anfører sagsøgeren, at triclosan-afgørelsen er ulovlig henset til, at Klageudvalget bekræftede rotteforsøget uden at kontrollere, om alle de krav, der følger af proportionalitetsprincippet, var opfyldt. Klageudvalget undersøgte navnlig ikke, om der står mindre indgribende midler til rådighed med henblik på at belyse de angivelige hormonforstyrrende virkninger af triclosan.
- Hvad angår fiskeforsøget gør sagsøgeren gældende, at (i) Klageudvalget faktisk undlod at udøve sit skøn og på baggrund af den tilgængelige videnskabelige dokumentation at afgøre, om der forelå en »potentielt risiko«, som ville kunne begrunde, at der skulle foretages yderligere forsøg, at (ii) ECHA og Klageudvalget (begge) undlod at godtgøre, at der på baggrund af den tilgængelige videnskabelige dokumentation forelå en potentielt risiko for hormonforstyrrelser, som ville kunne begrunde yderligere fiskeforsøg, og at (iii) ECHA og Klageudvalget (begge) vendte bevisbyrden og tilsidesatte REACH-forordningens artikel 25, stk. 1, idet det blev pålagt sagsøgeren at godtgøre, at der ikke forelå en sådan risiko.

- Hvad angår vurderingen af persistens er sagsøgeren af den opfattelse, at idet ECHA og Klageudvalget krævede, at sagsøgeren skulle foretage en persistensvurdering i såvel ferskvand som saltvand med henblik på at vurdere, om der forelå en potentiel risiko for forekomst af triclosan i miljøet, undlod de at foretage en behørig vægtet vurdering af oplysningerne vedrørende forekomsten af triclosan og kravet om at tage hensyn til de miljømæssige relevante krav, som er opregnet i bilag XIII. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at idet ECHA og Klageudvalget pålagde sagsøgeren at foretage persistentvurderingen i pelagisk vand (dvs. vand uden sediment), undlod de endvidere at iagttage det tydelige krav i bilag XIII til REACH-forordningen om at tage det bevis i betragtning, som afspejler de »relevante« krav til miljøet. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at såvel ECHA som Klageudvalget begge undlod at afgive en passende ekspertvurdering med henblik på at afdække de bedste forsøgsbetingelser, selv om de havde besluttet, at den undtagelsesvise simuleringstest skal afspejle de relevante miljømæssige krav.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

Retten kendelse af 10. februar 2017 — Tarmac Trading mod Kommissionen

(Sag T-267/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Retten kendelse af 3. februar 2017 — Bank Saderat Iran mod Rådet

(Sag T-349/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Retten kendelse af 14. februar 2017 — HP mod Kommissionen og eu-LISA

(Sag T-596/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C @@ af @@.

Rettenns kendelse af 9. februar 2017 — IPA mod Kommissionen**(Sag T-635/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 112/71)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 21.11.2016.

Rettenns kendelse af 7. februar 2017 — Starbucks (HK) mod EUIPO — Now Wireless (nowwireless)**(Sag T-908/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 112/72)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA